

Rechtspraak

Maakt samen leven mogelijk

GRATIS
NEEM MEE

*SPECIALE Op de rol
UITGAVE*

Inhoud

‘De zaken moeten bijzonder zijn door hun gewoonheid.’

> PAGINA 13

Redactioneel

Elke week struikt verslaggever Martijn Delaere voor ons de zittingszalen van Nederland af in een zoektocht naar bijzondere rechtszaken. De rechtbankverslagen van Martijn vind je al jarenlang onder de naam Op de rol terug op rechtspraak.nl en in dit magazine. Allemaal prachtig geïllustreerd door kunstenaar Niels de Hoog. Mijn persoonlijke favoriet is het verhaal over een neergeschoten gans op pagina 40, niet in de laatste plaats omdat het prachtige woord hekkelspecie erin voorkomt. Maar ook omdat het een inkijkje geeft in een wereld die voor velen onbekend is. Toch komt de rechter tot de kern van de zaak en doet uitspraak, best knap vind ik.

De schoonheid van de verhalen schuilt in hun alledaagsheid. Of zoals Martijn op pagina 13 zegt: ‘De zaken moeten bijzonder zijn door hun gewoonheid.’ Stuk voor stuk laten de verhalen zien dat het werk van de rechter enorme impact kan hebben op het leven van mensen, hoe klein een zaak op het eerste oog ook lijkt.

De rubriek is uitgegroeid tot een van de populairste onder onze lezers. Reden genoeg om Op de rol eens in het zonnetje te zetten met een dubbeldikke editie van Rechtspraak.

Veel leesplezier en schroom niet dit exemplaar mee naar huis te nemen!

Rien Aarts
redacteur

COLOFON Rechtspraak nummer 3, december 2019 (zevende jaargang). Rechtspraak is een uitgave van de Raad voor de rechtspraak. Het magazine wordt verzonden aan relaties van de Rechtspraak en is gratis op te halen bij de gerechten en het Juridisch Loket. De redactie is verantwoordelijk voor de inhoud. Aan de in Rechtspraak vermelde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Artikelen geven niet per se de mening van de Rechtspraak weer. Overname van artikelen is met bronvermelding toegestaan. **Redactie:** Rien Aarts, Simone Alderliesten (Beeldredactie) **Aan dit nummer werkten mee:** Martijn Delaere en Niels de Hoog **Contact met de redactie:** redactie@rechtspraak.nl **Redactie-adres:** Kneuterdijk 1, Den Haag **Postadres:** Postbus 90613, 2509 LP Den Haag **Abonnementen-administratie:** Adreswijziging of opzegging? Stuur de adresdrager naar het retouradres en geef hierop de verandering aan. Aanmelden voor een individueel abonnement kan via abonnement@rechtspraak.nl. Gemotiveerd meer exemplaren aanvragen is ook mogelijk. **Vormconcept en realisatie:** Gloedcommunicatie, Nijmegen **Druk:** Xerox (Nederland) B.V.

12

'Het kan
ons allemaal
overkomen'

14

'Of die **plastic
zak** van u was,
is dus niet
duidelijk'

Op de rol **2016-2019**

2016

01	'Ik draag redelijk strakke broeken'	5
02	'Ik zoek geen spanning meer'	8
03	'Spike is zijn leven'	10
04	'Of die plastic zak van u was,
is dus niet duidelijk'	14
05	'Een straf moet wel een doel
dienen'	17

2017

01	'Die boom is mij dierbaar'	20
02	'Er kunnen auto's achterop
knallen'	22
03	'Kijk dan naar dat lamme hondje'	24
04	'Mijn lieve moeder is op straat
gestorven – alleen'	27

2018

01	'De erfenis moest goed worden
afgerond'	32
02	'Het is allemaal zo triest'	34
03	'Ik wilde van dat filmpje af'	38
04	'U hebt die rietgans uit de lucht
geschoten'	40
05	'Jip is een doorgefokt hondje'	42

2019

01	'Paling wordt heel klein in
de frituur'	45
02	'Jongens pas op, roep dat niet'	48
03	'Schrik niet van de tekst'	52
04	'Hier past alleen
gevangenisstraf bij'	54

16

feiten & cijfers

22

'Er kunnen
auto's
achterop
knallen'

40

'U hebt die
rietgans
**uit de lucht
geschoten'**

Op de rol 2016

2016 01 'Ik draag
redelijk strakke
broeken'

2016 02 'Ik zoek geen
spanning meer'

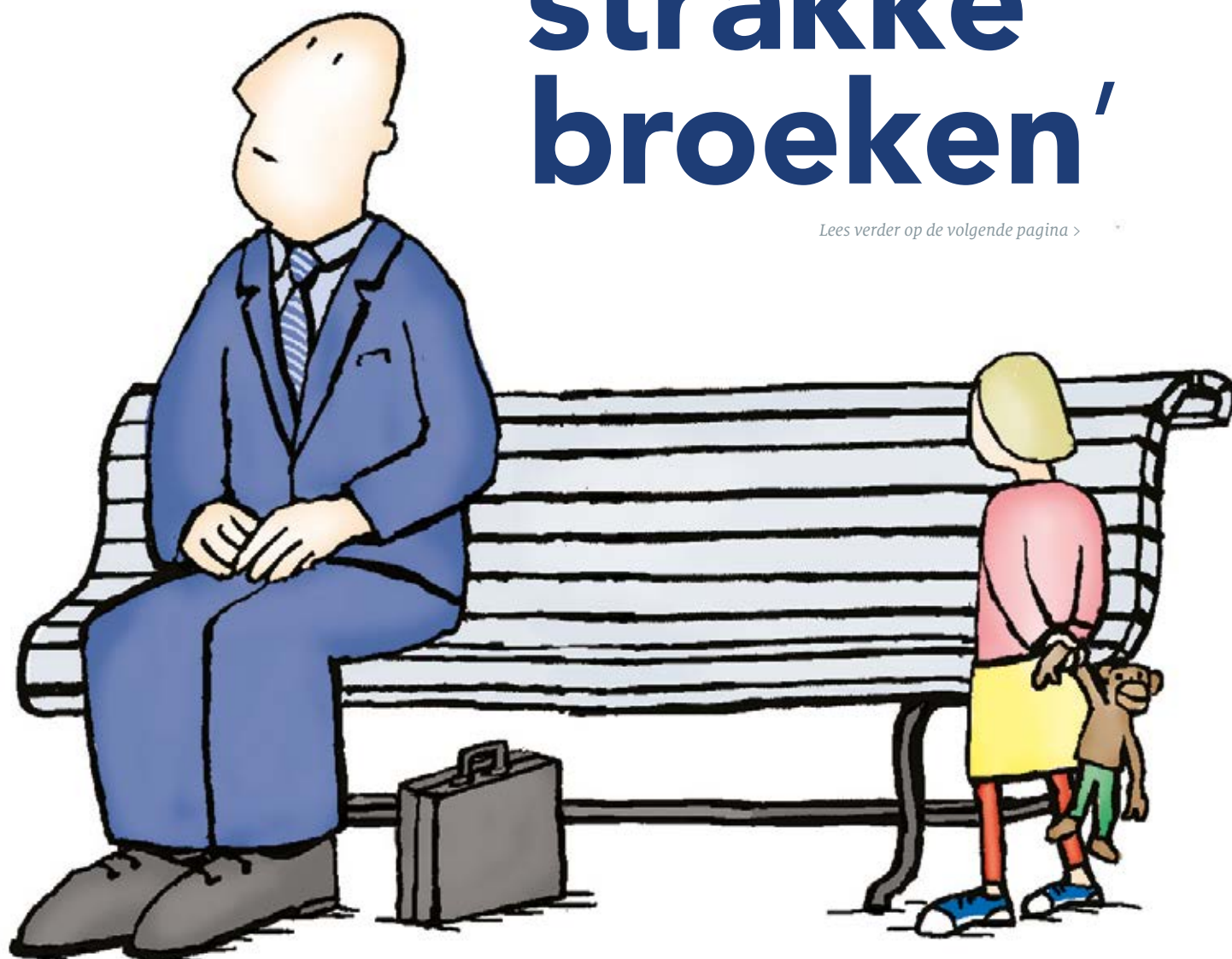
2016 03 'Spike
is zijn leven'

2016 04 'Of die
plastic zak van
u was, is dus
niet duidelijk'

2016 05 'Een
straf moet wel
een doel
dienen'

'Ik draag redelijk **strakke broeken**'

Lees verder op de volgende pagina >

Robert zat bij een sportpark met zijn piemel uit zijn broek op een bankje en nu zit hij voor de politierechter. 'Het was niet seksueel bedoeld', zegt Robert. O ja?, vraagt de rechter zich af.

Op een mooie zomerdag komt Robert* van zijn werk, stapt van zijn fiets en gaat vlakbij sportpark Rijkerswoerd in Arnhem op een bankje zitten. En haalt zijn jonheer uit zijn broek. Niet omdat hij er seksueel genoeg aan beleeft, maar gewoon, omdat het 'er zo is ingeslepen.' 'Het moest gebeuren.' Vervolgens loopt een meisje van een jaar of 8 op hem af. Ze heeft een knutselwerkje gemaakt en begint te kletsen. Robert (30) schrikt zich een hoedje, schermt zijn piemel af en schuift naar het uiteinde van de bank. Maar laat het apparaat wel uit zijn gup hangen.

'Ik moest zo snel mogelijk weg', zegt Robert in de Arnhemse rechtszaal tegen politierechter Holland. Hij grijpt zijn fiets en loopt weg. Het meisje loopt met hem mee en praat nietsvermoedend door. Maar een buurtbewoner heeft zijn piemel zien bungelen en houdt hem aan. 'Ik denk dat ik hetzelfde zou hebben gedaan', snapt Robert. Mee naar het politiebureau, waar Robert er geen geheim

van maakt dat hij inderdaad met zijn piemel uit zijn broek op het bankje zat. Aan zijn piemel zitten is een 'een soort fopspeen', waarvan hij tot rust komt. Rust? Schennis van de eerbaarheid op een openbare plaats, vindt de officier van justitie.

Troost Wat bewoog hem ertoe om zijn geslachtsdeel uit zijn broek te halen, vraagt de politierechter. 'Ik kon niet wachten. De drang was te heftig', antwoordt Robert. 'Ik vind er troost in. Het was niet seksueel bedoeld. Ik had nood om te ontstressen.' Als hij er zo van 'ontstrest', kan hij dan niet van bovenaf zijn hand in zijn broek steken in plaats van zijn geslachtsdeel uit zijn broek te halen? Ook geen opwekkend gezicht, maar in ieder geval minder confronterend, oppert politierechter Holland. Robert: 'Ik draag redelijk strakke broeken en van bovenaf is het lastig om in mijn onderbroek te komen. Nu kon ik eraan zitten. Ik dacht dat niemand mij kon zien.' 'Waarom was uw eerste reactie niet meteen om uw geslachtsdeel op te bergen toen het meisje eraan kwam?' 'Dat weet ik ook niet. Ik zat met mijzelf in de knoop. Ik pakte mijn spullen en moest weg. Het ging zo snel', antwoordt Robert.

Psycholoog Direct na het incident meldt Robert zich bij zijn huisarts, die hem doorverwijst naar een psycholoog. Hij licht ook onmiddellijk zijn ouders en zijn echtgenote in. Ze zit vanochtend in de rechtszaal. 'Ik was net vader geworden en had mijzelf al die tijd weggecijferd, maar wel alle stress opgekropt.' De gesprekken met de psychologe verlopen zo goed, dat ze Robert na zeven sessies het 'groene licht' geeft. 'We konden het

* Dit is niet zijn echte naam.

hierbij laten.' De reclassering denkt daar anders over, memoreert politierechter Holland. Zij rapporteert dat Robert na het incident in Arnhem nog een paar keer thuis zijn geslachtsdeel uit zijn broek heeft gehaald. 'Dat doe ik onbewust, maar ik heb het niet op straat gedaan.' De reclassering adviseert een voorwaardelijke straf en behandelplecht, want 'zonder gerichte interventies' is de kans op herhaling groot. Robert zou het een zware straf vinden. 'Het automatisme om mijn geslachtsdeel te pakken is uit mijn systeem. Ik heb het afgeleerd.'

Rug Haar cliënt wilde niemand kwaad doen. 'Hij zat met zijn rug naar de woonwijk en schermde zichzelf af. Hij heeft nooit de opzet gehad om zijn geslachtsdeel te tonen. Het meisje heeft zijn geslachtsdeel ook niet gezien. Haar

vader bevestigt dat. Ze was niet onder de indruk van het voorval', aldus raadvrouw Schraa. Waarom heeft het Openbaar Ministerie deze zaak niet afgedaan met een boete (strafbeschikking), vraagt de raadvrouw zich af. Ze geeft zelf het antwoord: 'Omdat het onderzoek zich richtte op de seksuele intenties die mijn cliënt wellicht gehad zou hebben. Nu blijkt dat die er niet waren. Mijn cliënt is geen pedoseksueel of kinderlokker.' Dat haar cliënt thuis wellicht zijn piemel uit zijn broek haalt, gaat niemand wat aan, aldus advocate Schraa. 'Maar de reclassering trekt daaruit wel de conclusie dat het gevaar bestaat dat hij het buitenshuis opnieuw doet.'

Opgelucht 'De reclassering sprak 30 minuten met mijn cliënt, de psychologe zeven uur. Ik zie niet in waarom de reclassering het dan beter zou weten', zegt advocate Schraa. 'Nog meer behandeling heeft geen meerwaarde.' Ze pleit daarom voor een boete, zonder bijzondere voor-

waarden. De affaire heeft hem geraakt, zegt Robert als politierechter Holland hem het laatste woord geeft. 'Ik was niet op het meisje gericht. Ik was erg opgelucht dat het haar weinig heeft gedaan.' 'Dat het meisje uw geslachtsdeel niet heeft gezien, heeft ze niet aan u te danken. We moeten de zaak niet bagatelliseren. Uw gedrag is zorgelijk en ik vind behandeling wél noodzakelijk. U zegt dat er geen seksuele component is, maar ik weet dat nog niet zo zeker', houdt de politierechter Robert voor. Hij volgt de strafeis van de officier van justitie en geeft Robert een boete van 700 euro, waarvan 350 euro voorwaardelijk, met als bijzondere voorwaarde onmiddellijk contact met de reclassering en ambulante forensische psychiatrische behandeling bij Kairos. •

**'UW
GEDRAG IS
ZORGELIJK'**

'Ik zoek geen spanning meer'

Rogier filmt zijn vriendin en haar zus stiekem in de badkamer. De familie is er nog steeds van ondersteboven. 'Hoe kom je erop om in de badkamer filmpjes te maken?'

Rogier* is afgestudeerd en belandt in een gespreid bedje, maar waar is de opwinding van het bestaan? Die zoekt en vindt hij in de badkamer van zijn schoonouders in een Zeeuws-Vlaamse dorp, waar hij zijn vriendin en haar zus met zijn mobiele telefoon filmt. In het geniep wel te verstaan, en dat mag niet. Artikel 139f van het Wetboek van Strafrecht verbiedt het 'heimelijk vervaardigen van beelden van mensen die zich in een woning of op een andere niet voor het publiek toegankelijke plaats bevinden.' Zélf als die opnames niet op het internet verschijnen. Goed om te weten in een tijd waarin we alles en nog wat met een slimme telefoon filmen.

Rogier zit vandaag keurig in pak tegenover de drie rechters van de meervoudige kamer in het gerechtsgebouw van Middelburg. Rechter Rosalie Borm, vandaag voorzitter van de meervoudige kamer, verwees de zaak eerder hoogstpersoonlijk als politierechter door naar de meervoudige kamer met de opdracht aan het Openbaar Ministerie om Rogiers camerabeelden op te nemen in het dossier en een reclasseringsrapport van Rogier te laten maken.

Meewerken Dat eerste is gebeurd, het laatste niet. 'Er is een aanvraag gedaan, maar als er geen definitieve zittingsdatum is, dan wordt dat verzoek afgewezen. Daar lopen we vaker tegenaan', reageert officier van jus-

titie Gunnar van der Hofstede. Maar dat wil wat hem betreft niet zeggen dat de zaak vandaag weer niet behandeld kan worden. Dat vindt ook Rogiers advocate Claudine Kouijzer: 'Mijn cliënt wilde meewerken aan een onderzoek, maar wil de zaak nu achter zich laten.' Dan maar geen reclasseringsrapport, want van wederom uitstel wordt niemand beter, besluit rechter Borm.

Spijt Rogier stemde in met een reclasseringsonderzoek dat er niet kwam, omdat hij enorme spijt heeft van zijn bokkensprongen. Hij heeft zijn ex-schoonfamilie zijn excuses aangeboden en ook tegenover de politie onmiddellijk toegegeven dat hij zijn vriendin en haar zus stiekem filmde terwijl zij zich uitkleedden en onder de douche gingen. En over een lange periode ook: drie zomers lang. Hoe vaak, dat weet hij niet meer. 'Ik heb geen administratie bijgehouden.' De zus van zijn vriendin betrapte Rogier uiteindelijk. Zij zit vanmiddag in de rechtszaal en wil graag iets zeggen. Formeel kan dat niet, want voor deze zaak is geen spreekrecht, maar omdat zij ook een schadevergoeding wil, kan ze die wél toelichten. Ze zegt: 'Mijn vertrouwen in mensen is weg. Ik heb er erg onder

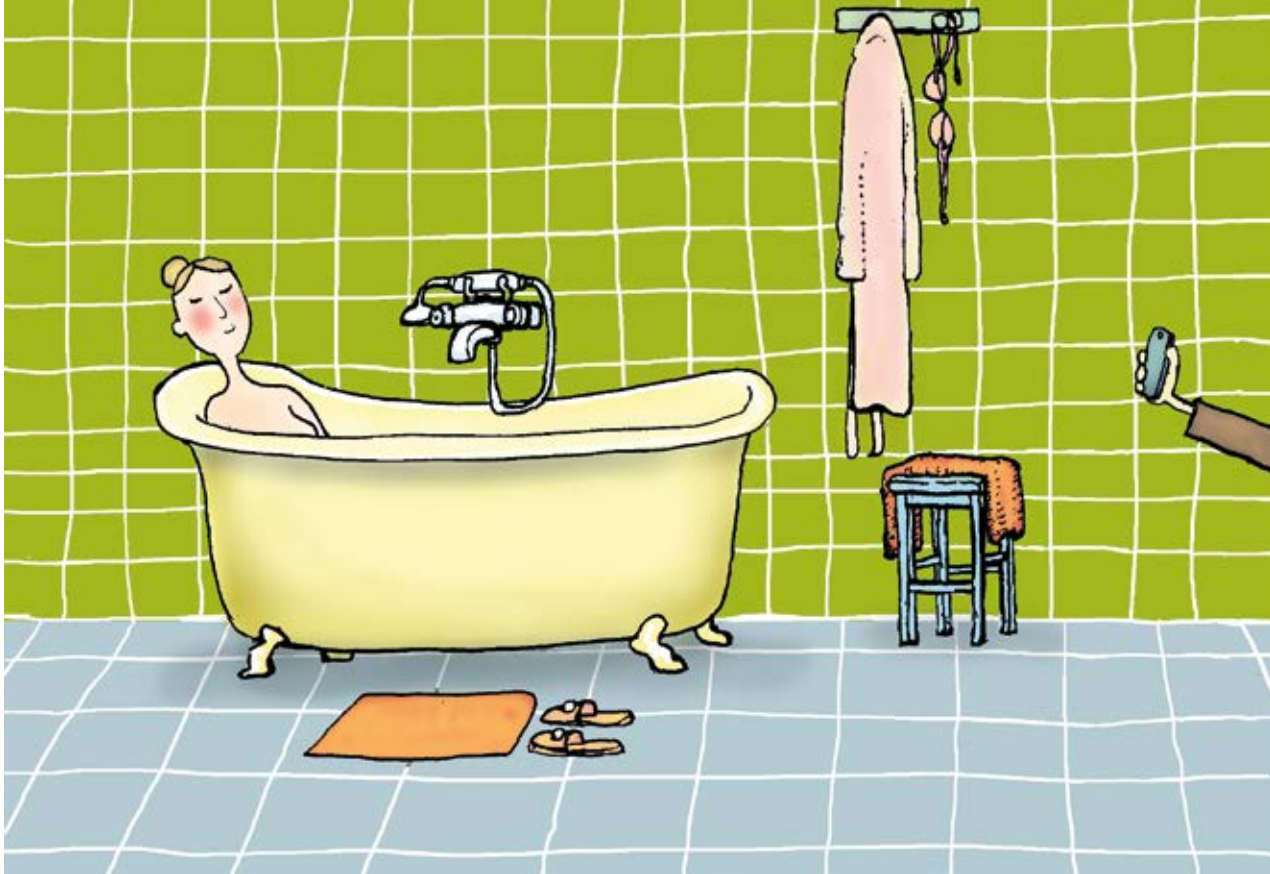
geleden en lijd nog steeds. Ik denk nog iedere dag dat mensen mij een hak willen zetten.' Ze is in behandeling gegaan voor een posttraumatische stresstoornis (PTSS) en is nog steeds als de dood dat de naaktfoto's en video-beelden op een dag opduiken op het internet.

Toiletas Hij had niet de bedoeling om de beelden op het internet te zetten en dat is ook niet gebeurd, verzekert Rogier de rechtbank. 'Maar hoe kom je er überhaupt op om in de badkamer van je schoonfamilie een mobiele telefoon te verstoppen in een toiletas en daarmee filmpjes te maken?', vraagt rechter Rosalie Borm. Rogier mompelt en stamelt. 'Het is voor mij ook

**'MIJN VERTROUWEN
IN MENSEN IS WEG'**

* Dit is niet zijn echte naam.

20
16
02

onbegrijpelijk. Het was een innerlijke drang. Ik had het niemand mogen aandoen.' Hij maakt ook geen bezwaar tegen de gevraagde schadevergoeding van meer dan 2,500 duizend euro en wil best meewerken aan reclaseringstoezicht als de rechtbank dat zou bevelen. Zelf vindt hij dat niet nodig. 'Ik ben in behandeling gegaan. De reflectie wordt sterker en sterker. Ik zoek geen spanning meer. Ik leid een ongecompliceerd leven.' Niemand in zijn omgeving weet van de misstap die hij in Zeeuws-Vlaanderen heeft begaan. 'Ik ga ervan uit dat een veroordeling invloed heeft op mijn carrière. Als het bekend wordt, zal ik ruiterlijk toegeven wat ik heb gedaan.'

Leed Rogier moet zeker worden veroordeeld, vindt officier van justitie Gunnar van der Hofstede. Er zitten weliswaar geen 'zedenaspecten' aan de zaak en de video-opnames zijn ook niet gepubliceerd, maar binnen het gezin hebben ze wel tot veel leed gezorgd. De officier: 'De maximumstraf die voor dit feit staat, is laag. De rechtbank Gelderland gaf dit jaar een werkstraf voor het maken van heimelijke opnames. Ik denk dat we daar nu ook naartoe moeten. Een gevangenisstraf is niet gepast en geboden. Als ik alles bij elkaar optel, dan kom

ik op 120 uur werkstraf.' Raadsvrouw Claudine Kouijzer kan zich vinden in een werkstraf, maar 120 uur vindt ze al te gortig. 'De rechtbank Den Haag gaf een werkstraf van 50 uur voor het heimelijk maken van opnames van badmodemodellen. Dat is een groot verschil met de eis van 120 uur.' Een kortere werkstraf zou volgens haar passen bij iemand 'die weet dat dit nooit had mogen gebeuren en die zó van zichzelf is geschrokken dat hij vrijwillig zes keer bij een psycholoog is geweest.'

Privacy De rechtbank doet twee weken later uitspraak en blijkt zich niet te kunnen vinden in de eis van de officier van justitie, en al helemaal niet in het pleidooi van Rogiers advocate. De eis van 120 uur werkstraf doet volgens de rechtbank 'onvoldoende recht aan de ernst van het feit'. Rogier heeft op onaanvaardbare wijze inbreuk gemaakt op de privacy van het slachtoffer, dat sinds de ontdekking doorlopend onder behandeling is geweest van artsen en psychologen. De rechtbank neemt het Rogier daarnaast kwalijk dat hij ervoor heeft gezorgd dat de familie van het slachtoffer uiteen is gerukt. De rechtbank legt Rogier 160 uur werkstraf op en wijst de schadevergoeding tot op de cent (2.652,35 euro) toe. •

Spike is het slachtoffer van de scheiding van Frank en Samantha. De omgangsregeling moet op de helling, vindt Samantha. De voorzieningenrechter vindt het geruzie om de golden retriever heel kinderachtig.

'Spike is zijn lev

Frank krijgt het te kwaad in de Almelose zittingszaal als zijn advocate het trieste lot van Spike oprakelt. De hele zitting lang komt het niet meer goed met de internationale vrachtwagenchauffeur. Frank is dol op Spike, en Spike volgens Frank ook op Frank, maar Spike en Frank mogen elkaar niet meer zien van Samantha. Want Samantha houdt meer van Spike, en Samantha vindt dat Franks liefde voor Spike te wensen overlaat.

Wat heet, de hulpbehoevende Spike lijdt bij Frank en is veel beter af bij Samantha, vindt Samantha. Daarom heeft ze een einde gemaakt aan de omgangsregeling voor de acht jaar oude golden retriever en zitten de voormalige echtelieden vanochtend voor voorzieningenrechter Matthieu Verhoeven. Want Frank vindt dat hij net zoveel recht heeft op Spike als Samantha.

Klachten Net zoveel recht? Meer recht zelfs, vindt Franks advocate Dianne Beuvling. Want was het niet Samantha die na de scheiding vond dat Spike maar beter naar het asiel kon? Gelukkig ging dat niet door, en bedach-

ten Samantha en Frank na hun scheiding een omgangsregeling voor Spike. 'Mijn cliënt haalde Spike op vrijdag aan het einde van de dag op en bracht hem op zondagavond weer terug. Dat ging goed tot mijn cliënt een brief ontving, waarin de omgangsregeling per direct werd beëindigd.' Er zou te weinig overleg zijn geweest over de opvang van Spike en Spike zou na de weekenden bij Frank 'afwijkend gedrag' hebben vertoond en 'klachten vanuit het bewegingsapparaat en het darm-maagkanaal' hebben gehad. De klachten van een oude hond die altijd al ziekelijk is geweest, meent Frank. En juist daarom is hij en niet Samantha het beste baasje. Want, zo memoreert zijn raadvrouw, met haar nieuwe baan heeft Samantha 'geen tijd voor Spike', terwijl Spike 'veel aandacht nodig heeft.' 'Spike vindt het leuker bij hem dan bij haar.'

Ziek De voorzieningenrechter moet Samantha snel dwingen om de oude omgangsregeling in ere te herstellen, want 'Frank is ziek door het gemis', aldus

zijn advocate. En Spike ook. 'Spike is al vijf jaar gewend aan de omgangsregeling.' Er is geen enkel spoedeisend belang te bedenken om de omgangsregeling in ere te herstellen, vindt Samantha's advocate Kim Schreurs. 'Het gaat mijnheer niet om het belang van Spike, maar om zijn eigenbelang.' Spike lijdt helemaal niet onder het gemis van Frank. 'Spike is rustiger en het gaat beter met hem nu hij hem niet meer ziet.' Samantha en Frank waren weliswaar

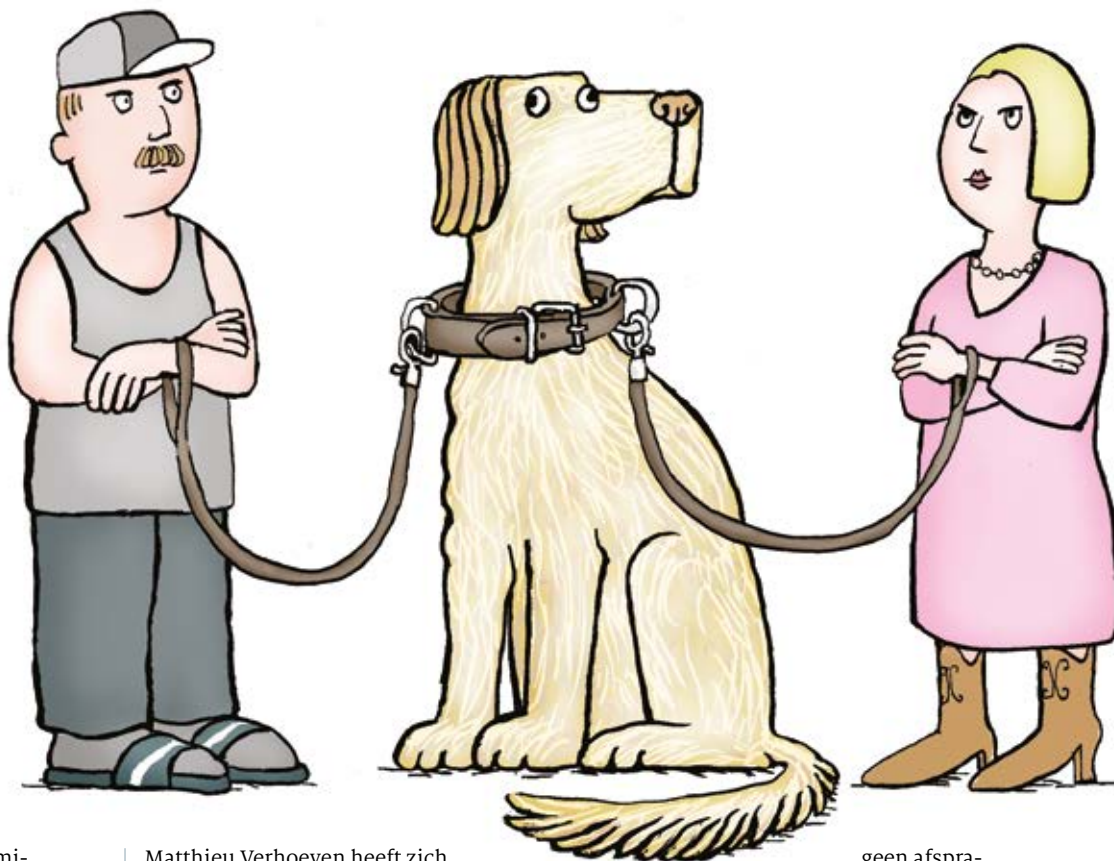
in gemeenschap van goederen getrouwd en spraken na de scheiding een omgangsregeling af, maar Samantha heeft Spike gekocht en het hondenpaspoort

staat ook op haar naam. 'Ze heeft altijd de zorg gedragen voor Spike en zij gaat ook met hem naar de dierenarts als hij hulp nodig heeft.'

Politie Het steekt Samantha vooral dat Frank bazig doet en zich inbeeldt dat Spike alleen bij hém gelukkig is. 'Mevrouw wordt niet serieus genomen', aldus advocate Schreurs. 'De situatie verslechterde helemaal toen mevrouw een

**'U MOET U ZICH
DOODSCHAMEN'**

en'

nieuwe baan kreeg, waardoor ze er niet altijd meer kon zijn voor de overdracht van Spike. Meneer wilde daarover niet overleggen. Wel intimideerde hij mevrouw, stuurde hij dwingende appjes en dreigde hij haar woning binnen te gaan om Spike op te halen. Inmiddels heeft mevrouw de sloten vervangen. Vorige maand wilde hij mevrouw weer dwingen om Spike af te geven. De politie is toen gebeld en die heeft mijnheer weggestuurd.' Volgens een gedragsdeskundige gedijt de ouder wordende Spike het best in een stabiele omgeving op één adres: bij Samantha, aldus advocate Schreurs. 'Deze hond is op leeftijd en is in een slechte conditie; je moet hem niet van omgeving laten veranderen.'

Flauwekul Als de rechter het belang van Spike vooropstelt, dan kan hij alleen maar tot de conclusie komen dat er geen grond is voor een omgangsregeling, aldus Samantha's raadvrouw Schreurs. Frank heeft de overeenkomst over de omgang met Spike geschonden door niet te overleggen en Spike slecht te behandelen. Voorzieningenrechter

Matthieu Verhoeven heeft zich de hele zitting al zichtbaar zitten verbijten, en als de advocaten hun zegje hebben gedaan, komt het hoge woord eruit: 'Er zijn hier vier juristen aan het werk in een kostbaar rechtssysteem voor een ruzie die te gek is om los te lopen. Advocaten kunnen zaken weigeren als ze die flauwekul vinden; rechters en griffiers kunnen dat niet. Als u erop staat, zal ik een uitspraak doen, maar voor dit geschil moet u zich doodschamen. Het slaat helemaal nergens op. Wilt u het zelf proberen te regelen of wilt u het vonnis lezen? Zegt u het maar, maar ik denk dat u het vonnis niet graag wilt lezen.'

Kinderachtig Zulke onverbloemde woorden vallen niet dagelijks in de rechtszaal en de advocaten kijken dan ook beteuterd voor zich uit. Toch laat Franks advocate Dianne Beuving zich niet uit het veld slaan. 'Ik had die opmerking wel verwacht, maar we staan met de rug tegen de muur. Meneer heeft

geen afspraken kunnen maken en dan bent u degene bij wie we moeten zijn. Spike is zijn leven.' En waarom Samantha en advocate Schreurs hier zitten? 'Mevrouw heeft meerdere keren geprobeerd te overleggen. Dat is niet gelukt. Moet ze dan niets doen als ze voor de rechter wordt gedaagd?' Zelf regelen is een gepasseerd station, meent advocate Schreurs. En dus komt het verlossende woord, dat niemand 'graag wil lezen', twee weken later van de voorzieningenrechter. Juist omdat Spike 'last lijkt te hebben van het gedrag van zijn gescheiden baasjes', oordeelt de rechter dat de omgangsregeling moet worden nageleefd. Samantha moet Spike iedere zaterdag om 10 uur afgeven, zodat de golden retriever tot zondagavond 19 uur bij Frank kan zijn. Als Frank en Samantha het welzijn van Spike vooropstellen, dan dienen zij zich ook zo te gedragen, aldus rechter Verhoeven, 'zonder kinderachtig gedoe.' •

Journalist Martijn Delaere schrijft Op de rol

'Het kan ons allemaal overkomen'

'Portretten van alledaagse zaken', noemt journalist Martijn Delaere Op de rol, de rechtbankrubriek die we met deze speciale editie van het *Rechtspraak* magazine in het zonnetje zetten.

'Zaken die doorgaans de krant of de televisie niet halen, zelfs de lokale en regionale niet, maar die wel een groot effect hebben op het leven van mensen', vervolgt Delaere. 'Een mevrouw die een boete krijgt omdat ze haar lamme en

zieltogende hondje op het gras zet, een mijnheer die zijn vriendin en haar naakte zus stiekem filmt in de badkamer. Ik kijk en luister en laat de mensen in de zittingszaal het tableau inkleuren.'

De rubriek staat om de week op rechtspraak.nl en in ieder nummer van het *Rechtspraak* magazine. In dit magazine hebben we 18 afleveringen van de afgelopen vier jaar samengebracht. Ze zijn allemaal geïllustreerd door illustrator

Wil jij ook een keer een rechtszaak bijwonen? Dat kan, zittingen zijn meestal voor iedereen toegankelijk. Ga op www.rechtspraak.nl naar de rechtbank in jouw buurt voor meer informatie.

en beeldend kunstenaar Niels de Hoog. 'De verwevenheid van tekst en tekening maakt de rubriek denk ik uniek. Op de rol krijgt er iets blijvends van', zegt Delaere, die op eigen houtje interessante zittingen uitzoekt en bezoekt. 'Ze moeten bijzonder zijn door hun gewoonheid. De ene week ga ik naar de politierechter in Leeuwarden, de andere week naar de bestuursrechter in Den Bosch en dan weer naar de kantonrechter in Middelburg. Het gebeurt vaak genoeg dat ik voor niks de Afsluitdijk of de A12 aftuf. Verdachten zijn niet verplicht te verschijnen, en dat doen ze dan ook vaak niet.'

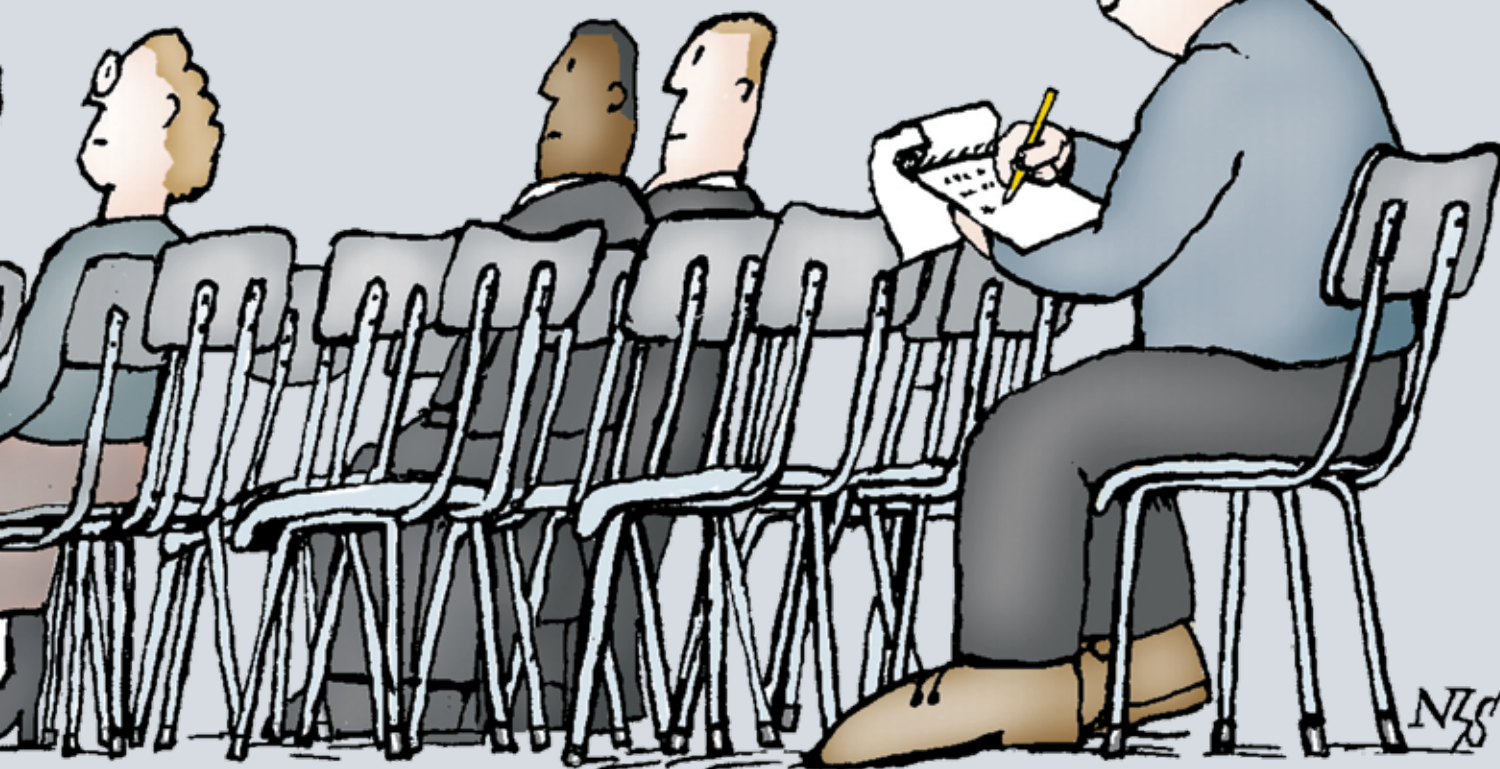
In Op de rol kan een hoofdrol zijn weggelegd voor een grote beuk of een papierbak, maar daarmee is het volgens journalist Delaere allesbehalve een onbenullige rubriek. 'Het gaat om herkenbare zaken die ons allemaal aangaan. Ruzie met de burens, ruzie op de A4,

ruzie over een hond. En ook verdriet. Eén Op de rol in dit magazine is gewijd aan een dodelijk ongeluk op een rotonde in Zeist. Een fietsster is onder een vrachtwagen gevallen. Niemand heeft dat gewild, maar iedereen is er kapot van. Het kan ons allemaal overkomen – iedere dag.'

Juist omdat Op de rol om alledaagsheid draait, gaat Delaere graag naar zittingen waar mensen in het geweer komen tegen boetes. 'Mensen die nog nooit in een gerechtsgebouw zijn geweest staan op een druilerige dinsdagochtend voor de economische politierechter of de kantonrechter. Op van de zenuwen en met een trillende stem. Ze hebben een boete gekregen en ze zijn het er niet mee eens. Het gebeurt vaak genoeg dat ze gelijk krijgen van de rechter, die zich ook voor hún kleine zaak heeft ingelezen. Hoe vaak ik dat niet heb gehoord: "Pff, een pak van mijn hart."' •

**'HOE VAAK IK DAT
NIET HEB GEHOORD:
PFF, EEN PAK VAN
MIJN HART'**

'Of die **plastic zak** van u was,
is dus niet
duidelijk'

Een boa haalt een zak met plastic afval uit de klike van Astrid. Astrid kan niet bewijzen dat het plastic afval níet van haar is, maar in de rechtszaal hoeft dat ook niet.

Als u op zondagavond in de Heerhugowaardse Bomenwijk tientallen doorzichtige zakken aan de lantarenpalen ziet hangen, dan moet u niet schrikken. Daar zit plastic en kunststofafval in en dat wordt op maandagochtend uit de palen geplukt. Als buurtbewoners te laat hun zakken in de palen hangen, worden die zakken niet meer weggehaald en moet de buurt de burens 'erop aanspreken', zegt de gemeente. Op dinsdag worden om de week het restafval en het groente-, fruit- en tuinafval opgehaald. Niet uit de lantarenpalen, maar wel gescheiden.

Op een dinsdag in mei zet de echtgenoot van Astrid (45) in alle vroegte de afvalcontainer met fruit- en tuinafval even verderop aan het begin van de Cederlaan op de stoep en gaat naar zijn werk. 's Middags staat een boa (buitengewoon opsporingsambtenaar) van de gemeente voor de deur. Astrid doet open. Haar klike met fruit- en tuinafval is die ochtend niet geleegd, want er zat plastic in, en dat behoort, zoals we inmiddels weten, aan de lantarenpaal te worden gebonden. Dat zij geen plastic in haar klike heeft gedaan en dat een afvaltoerist moet zijn langsgelopen, vermag geen indruk te maken op de boa. Hij kondigt een boete (bestuurlijke strafbeschikking) aan die door de officier van justitie

wordt opgelegd. Astrid moet 90 euro betalen. Geen denken aan. Ze gaat in beroep (tekent verzet aan) en vanochtend zit Astrid opgewekt ('ik heb dit nog nooit meegemaakt') in het Haarlemse gerechtsgebouw tegenover de economische politierechter Aart van der Perk.

Adres 'U bent aangesproken door een opsporingsambtenaar die zag dat in uw groene bak een plastic zak met afval werd aangeboden. Hebt u deze zak met plastic afval zelf ook gezien?' vraagt politierechter Van der Perk. Dat heeft Astrid. Die had de boa haar namelijk laten zien. 'Er zaten onder andere roze Barbiespullen in. Dat past niet in mijn gezin, want wij hebben geen kinderen.' Politierechter Van der Perk memoreert dat de boa niet in de plastic zak heeft gezocht naar een envelop of een wikkel met een adres. 'Of die plastic zak van u was, is dus niet duidelijk', concludeert de rechter. 'Maar dat heeft de boa wel aangenomen. Hij redeneert: het is uw afvalbak dus u bent er verantwoordelijk voor.' Astrid daarop: 'Maar dat is wel lastig, want je zet je klike 's ochtends weg en je vertrekt naar je werk. Je kunt niet zien of iemand er nog iets in doet. Onze bak staat niet voor de deur, maar verderop, dus zicht erop hebben we ook niet. Zeg het maar.' 'Wat hebt u met de boa besproken?' wil de politierechter nog weten. 'Eigenlijk niets. Hij kon niet bewijzen dat die spullen van mij waren en ik kon niet bewijzen dat die spullen niet van mij waren. Het was een tweestrijd; hij bleef volhouden.'

Gesprek Dat ze onmiddellijk een boete van 90 euro kreeg, verbaasde Astrid. 'Ik schrok ervan. Je denkt: zo'n man lost dat op met een gesprek of met een waarschuwing, maar daar was hij

helemaal niet in geïnteresseerd. Ik moest maar bewijzen dat die zak niet van mij was. Hoe kon ik dat doen?' Voor alle duidelijkheid: het is geen enkele moeite voor Astrid om haar afval te scheiden en ze doet er ook graag aan mee. 'Alles is om de hoek.' Officier van justitie Alice Berloth heeft genoeg gehoord. 'Mevrouw zegt dat zij die zak met plastic afval niet heeft aangeboden in de afvalbak voor groente en fruit. Het gebeurt weleens dat afvalbakken door anderen worden gevuld. De boa die de bekeuring heeft geschreven vond van wel, maar ik vind dat mevrouw daar niet verantwoordelijk voor kan worden gehouden. Daarom vraag ik vrijspraak.'

Strafrecht Dat er verkeerd afval in Astrids afvalbak ligt, brengt niet zonder meer 'strafrechtelijke aansprakelijkheid' met zich mee, oordeelt ook rechter Van der Perk. 'De redenering van de boa dat het niet uitmaakt of u het plastic afval in uw klike hebt gegooid of dat iemand anders dat heeft gedaan, gaat uit van risicoaansprakelijkheid, maar zo werkt het strafrecht niet. In het strafrecht moet worden vastgesteld dat u de klike hebt aangeboden mét het plastic afval erin.' Of

Astrid nog iets wil zeggen? 'Wat in die plastic tas zat, was niet van mij.' Omdat niet kan worden vastgesteld of dat zo is, en het zelfs waarschijnlijk is dat zij de waarheid spreekt, spreekt de politierechter Astrid vrij. 'Het was mooi geweest als uw verzetschrift was beoordeeld door een officier van justitie die gelijk had besloten om deze zaak niet aan te brengen. Dat had u deze gang naar de rechtbank bespaard. Dat was het mevrouw.' Dank u wel. Ik mag weer gaan? Ik doe dit niet alle dagen, moet u weten.' 'Houden zo, zou ik zeggen.' •

**'HET WAS EEN
TWEESTRIJD; HIJ
BLEEF VOLHOUDEN'**

feiten & cijfers

2.500

RECHTERS

ONGEVEER
2.500 RECHTERS
BEHANDELEN
JAARLIJKS ZO'N
1,5 MILJOEN
RECHTSZAKEN.

1.500.000

RECHTSZAKEN

'Een straf moet wel een doel dienen'

Een moeder gaat met haar kroost naar Canada voor een familiehereniging. De kinderen missen twee schooldagen. Bij het Openbaar Ministerie ligt haar zaak op een stapel, in de rechtszaal is ze een mens.

Kantonrechter Michiel van Aardenne heeft een volle agenda. Negentien zaken passeren vanochtend de revue in de Middelburgse rechtszaal. Voor de ene verdachte staat vijf minuten, voor de ander een kwartier, maar Van Aardenne laat zich hoe dan ook niet opjagen door de klok. De sfeer is ook informeler dan bij de politierechter. De verdachten zijn geen vaste rechtbankklanten.

De zeiler uit Gelderland bijvoorbeeld, die zijn boot 's nachts niet voor de sluis in Veere had mogen aanleggen, een Vlaamse automobiliste die tegen het verkeer in de Westerscheldetunnel inrijdt en aan het einde gewoon omdraait ('een wonder dat er niets misging; wat had dat verschrikkelijk kunnen aflopen', aldus de kantonrechter), een mijnheer die in Middelburg niet voor de haaiantanden stopt en een fietser aanrijdt, een trucker die in Westdorpe doorrijdt bij de rode knipperlich-

ten op een spoorwegovergang, een automobilist uit Goes die in een psychotische toestand door het verkeer jakkert en nu van een papiertje zijn berouw voorleest.

Tickets En Nadia* uit Zierikzee, die haar drie kinderen zonder zegen van de schooldirecteur een paar dagen van school heeft gehaald voor een familiehereniging in Canada. Nadia's echtgenoot vergist zich bij het kopen van de tickets in de data. De kinderen hebben van 2 t/m 10 mei vakantie, maar hij boekt de terugreis voor 11 mei. 'U hebt gekeken wat u daaraan kon doen, schrijft u in een toelichting', merkt kantonrechter Van Aardenne op. Nadia antwoordt: 'Ja, we konden de tickets aanpassen, en dat hebben we ook geprobeerd, maar dat kostte 250 euro per persoon. Dus dat kwam voor vijf mensen op 1.250 euro, en daarnaast moesten we het prijsverschil bijbetalen. Dat geld hadden we niet meer. We zijn naar Canada gegaan en zijn op 12 mei teruggekomen. De kinderen hebben twee schooldagen gemist.'

Luxeverzuim De leerplichtambtenaar in de gemeente Schouwen-Duiveland is onverbiddelijk en maakt proces-verbaal op, waarna de officier van justitie er geen been in ziet om Nadia een boete (strafbeschik-

* Dit is niet haar echte naam.

king) van 607 euro op te leggen. Het Openbaar Ministerie kan voor een aantal veel voorkomende strafbare feiten zelf straffen opleggen, waartegen een verdachte dan bezwaar kan maken (in verzet gaan).

Dat heeft Nadia gedaan. Het is vervolgens aan de rechter om de zaak opnieuw tegen het licht te houden. 'U zult er misschien anders tegen aan kijken, maar we noemen dat luxeverzuij. Je hebt probleemgevallen van kinderen die gewoon niet naar school gaan, en je hebt uw geval. Ik heb geen enkele aanleiding om te veronderstellen dat uw kinderen tot de eerste categorie behoren. Ze gaan normaal naar school', stelt kantonrechter Michiel van Aardenne. 'Ik houd u ook voor dat u een

blanco strafblad hebt, dus hier niet regelmatig verschijnt.' 'Soms als tolk, maar niet als verdachte', vult Nadia de kantonrechter aan.

Kans Officier van justitie De Brouwer wil weten of Nadia nog contact heeft gehad met de schooldirecteur. 'Was dat voor of nadat u naar Canada was vertrokken?' 'Ervoor.' 'Ik heb het vandaag eerder gezegd', vervolgt de officier van justitie, 'een straf moet wel een doel dienen. Er is geen sprake van een problematische leerlingssituatie. U hebt de reis naar Canada gemaakt om een mooie reden. U had een unieke kans, begrijp ik. Dan blijken de dagen niet te kloppen en is omzetten van de tickets erg duur. Dan reken je als ouders op begrip wellicht, en misschien had de schooldirecteur dat begrip ook, maar de leerplichtambtenaar had dat begrip niet. Ik vind dat mevrouw geen daadwerkelijke straf verdient. Een voorwaardelijke geldboete van 300 euro met een proeftijd van een jaar is meer dan genoeg.'

Zonde 'Mevrouw, wat vindt u daarvan. Is het duidelijk?' vraagt kantonrechter Van Aardenne aan Nadia. 'Het is heel duidelijk en ik ben blij dat het zo afloopt, maar ik snap niet waarom wij hier moeten zitten. Was het Openbaar Ministerie maar eerder zo redelijk geweest. Het is een beetje zonde van uw tijd, want ik denk dat u belangrijker zaken aan uw hoofd hebt.' Zonde was het zeker niet, want bij het Openbaar Ministerie ligt de zaak op een stapel en in de rechtszaal wordt de zaak onderzocht en is de verdachte een mens, memoreert kantonrechter Van Aardenne. En dan wordt

'DAT BETEKEN DAT IK GEEN STRAFBLAD KRIJG?'

de onvoorwaardelijke strafbeschikking nogal eens een voorwaardelijke, niet zelden op verzoek van de officier van justitie, met een lager bedrag bovendien. Ook nu, want de kantonrechter neemt de strafeis van officier van justitie De Brouwer over. Nadia krijgt een voorwaardelijke boete van 300 euro

met een proeftijd van een jaar. 'Dat betekent dat ik geen strafblad krijg?' 'Dit wordt wel opgeschreven, maar u hoeft niet bang te zijn voor uw tolkenwerk', stelt de officier van justitie Nadia gerust. •

Op de rol 2017

2017 01 'Die boom
is mij dierbaar'

2017 02 'Er kunnen
auto's achterop
knallen'

2017 03 'Kijk
dan naar dat
lamme hondje'

2017 04 'Mijn
lieve moeder is op
straat gestorven
– alleen'

'Die boom is mij

Twee buren hebben bonje over een hulstboom achter en een haag voor. De rechter neemt een kijkje. 'Genoeg is genoeg; de maat is vol', zegt de ene buur. 'Ik kan er niet meer tegen', zegt de andere buur.

De keukentafel in een Enschedese straat zit vanochtend vol, en niet voor een gezellige Twentse koffietafel. Aan tafel zitten een rechter en een griffier, twee advocaten, de vrouw des huizes mevrouw Ramirez en de 82-jarige buurman. Het echtpaar Ramirez heeft al jaren heibel met buurman Vriezema over de prachtige negen meter hoge hulstboom in de achtertuin. Nu ja, prachtig, dat zou hij zijn geweest als buurman Vriezema niet de overhangende takken van de boom boven zijn schuurtje had weggesnoeid.

Om te voorkomen dat dit nog eens gebeurt en de buurman in zijn ijver ook hun coniferenhaag aan de straat een kopje kleiner maakt, heeft de familie Ramirez de Overijsselse voorzieningenrechter gevraagd om in te grijpen. De 50 jaar oude hulstboom overleeft een nieuwe aanval op zijn overhangende takken vermoedelijk niet, aldus het kenniscentrum voor bomen KCB in het Friese Nijeberkoop.

Bloesem Rechter Ulbe van Houten is op verzoek van buurman Vriezema naar de straat in Enschede afgereisd, maar het gezelschap is neergestreken bij de familie Ramirez. Zij hadden geen zin in een bezoekje aan de buurman. Hun advocate Judith van der Vinne legt de irritaties op tafel: 'In het verleden heeft buurman Vriezema over van alles geklaagd: over de schutting, de

oprit, het schuurtje, de boom, de beplanting. Er is altijd wat. De familie Ramirez heeft altijd voldaan aan redelijke eisen, maar nu is de maat vol. De boom raakt onherstelbaar beschadigd als mijnheer Vriezema weer gaat snoeien. De takken hangen al 40 jaar over het perceel van de buurman. Zestien jaar geleden heeft de buurman de familie Ramirez gesommeerd om de overhangende takken te verwijderen, en daarna is het stil gebleven. De boom geeft geen noemenswaardige schaduw en is het gehele jaar groen, waardoor de overlast van bloesem, besjes en bladeren nihil is. De afval concentreert zich op het afdakje van de buurman', aldus advocate Van der Vinne.

Rommel De advocaat van de buurman Henk Dijks weet dat er al sinds 1998 heisa is over de hulstboom. Hij was er vanaf het begin bij. Dijks: 'Mijnheer Vriezema is al veel langer niet in staat om de rommel van de boom op te ruimen. In plaats van te kunnen genieten van zijn oude dag, wordt hij nu lastiggevallen en op kosten gejaagd terwijl zijn burens kunnen procederen op kosten van de rechtsbijstandsverzekeraar.' Volgens advocaat Dijks hangen de takken maar liefst drie meter boven de tuin van Vriezema. Nu de boom zijn maximale hoogte heeft bereikt, zal deze volgens een boomexpert alleen maar meer in de richting van buurman Vriezema uitdijen.

Terugsnoeien

'Mijnheer Vriezema wil niet dat de boom wordt gekapt; de boom moet worden uitgedund. Hij heeft last van de bessen en de merels die erop afkomen', zegt zijn advocaat. 'De gietelingen vret en schijt meteen', voegt de buurman erin onvervalst Twents aan toe. Advocaat Dijks vervolgt:

dierbaar'

'In 2015 is de wijkagent ingeschakeld en er werd een afspraak gemaakt. De afspraak was dat de burens zouden snoeien, maar ze deden niets. Mijnheer Vriezema heeft toen zelf iemand ingeschakeld.

De boom kan prima zonder schade of vermindering door een hovenier worden gesnoeid. Toen de buurman schreeuwend en tierend op hem afkwam, is het snoeiwerk gestaakt. De familie Ramirez doet moeilijk om moeilijk te kunnen doen en is weinig oprecht.

Mijnheer Vriezema is altijd bereid geweest tot overleg; jammer dat het zover moest komen.'

'DE GIETELINGEN VRET EN SCHIJT METEEN'

Levensgevaarlijk Rechter Van Houten heeft even genoeg gehoord. 'Laten we gaan kijken.' Buiten komt het gezelschap aan de straatkant langs een 1,5 meter hoge coniferen haag, die volgens buurman Vriezema ook gesnoeid moet worden. 'De gemeente maakt het niet uit hoe hoog de haag is', merkt de rechter op. 'Maar ik heb vanuit de auto geen zicht als ik uitparkeer', legt de buurman uit. 'De haag is levensgevaarlijk', weet ook advocaat Dijk. 'Maar niemand zegt toch dat u

daar per se moet parkeren?' vraagt de rechter. 'Het is noodzakelijk. Ik kan nauwelijks meer lopen', antwoordt buurman Vriezema. De burens piekeren er niet over om de coniferen haag te snoeien.

'Genoeg is genoeg; de maat is vol. Als we de haag snoeien, wat is dan het volgende?'

Rotten De hulstboom heeft nog nooit zoveel bekijks gehad. Het dak van het schuurtje is vies en heeft zijn beste tijd gehad. Buurman Vriezema veegt wat rommel weg. Mevrouw Ramirez weet wel wat er loos is. 'Dat afdakje is 25 jaar oud. Er is nooit wat aan gedaan. Het hout is gewoon gaan rotten.' Terug aan de keukentafel heeft rechter Van Houten nog wel wat vragen voor de kempfanen. Kan de buurman zich op zijn oude dag niet neerleggen bij de overhangende takken? Nee, dat kan niet. 'Ik wil minder last; ik kan er niet meer tegen.'

Zou de familie Ramirez zich kunnen neerleggen bij kap van de hulstboom? 'Je kunt zeggen: hoe erg is het nou. Zet u een nieuwe neer.' 'En dan?' antwoordt mevrouw Ramirez. 'De buurman stelt al 28 jaar eisen. Met een nieuwe boom is er vast weer overlast. Wij hebben tot het maximum gesnoeid, verder kan niet. Bovendien: die boom is mij dierbaar, ik wil hem niet kwijtraken.'

Bestaansrecht 'U gaat er niet uitkomen met elkaar', weet rechter Van Houten. En dus velt hij twee weken later een vonnis. Hij vindt dat de familie Ramirez zal moeten dulden dat buurman Vriezema de takken van de hulstboom uitdunt en Vriezema zal moeten dulden dat de coniferen haag aan de straat niet wordt teruggesnoeid, want de verkeerssituatie is niet onveilig. 'In alle oprechtheid dient de vraag gesteld te worden of een boom wel bestaansrecht heeft als hij alleen kan voortbestaan met overhangende takken op andermans perceel', zegt de rechter. Hij spreekt geen veroordelend vonnis uit, met oplegging van dwangsommen over en weer. Zo'n vonnis is 'niet van toegevoegde waarde en draagt evenmin bij aan een betere verstandhouding.' De rechter gaat ervan uit dat de Enschedese burens zich naar zijn oordeel zullen gedragen. •

Drie jongens fietsen over een fietsbrug over de A12. Eén van hen gooit pardoes een limonadebeker op de snelweg. Wil hij dat mensen in het ziekenhuis belanden of zorgt hij voor gevaar op de weg?

'Er kunnen **auto's** achterop knallen'

E en Alphens echtpaar rijdt op zaterdagnacht voldaan naar huis.

Het is rustig op de weg. Nog even en ze zijn thuis, als ze zich ter hoogte van de Cattenbroekerdijk bij Woerden wezenloos schrikken. Er valt iets van de fietsbrug op de A12 en belandt op de motorkap en voorruit van hun Citroën C3. 'Het was pikkedonker, maar ik zag ineens in het licht van mijn koplampen een steen op mij afkomen', vertelt de bestuurster later tegen RTV Utrecht. Volgens haar echtgenoot was het geen steen, maar had hij 'iets blauws' op de auto zien afkomen.

Het nieuws op RTV Utrecht dat 'de politie op zoek is naar de vanden', bereikt zondag ook het dorp Linschoten, ten zuiden van de A12. 'Drie personen zouden zijn weggefietsd.' Bedoelen ze ons?, vraagt een jongen zich af. Hij fietste zaterdagnacht namelijk met twee makkers na een feestje over de fietsbrug. En er was wat op de weg gegooid. Hij belt John* en vertelt dat hij naar het politiebureau gaat. 'Ik vond het goed dat hij dat deed; ik kon niet, want ik was aan het werk', zegt John (19) bijna een jaar later tegen de politierechter in Zaal L van het Utrechtse gerechtshuis. Het was de politie snel duidelijk geworden dat John degene was die geen steen, maar een blauwe plastic limonadebeker over het twee meter hoge hek van de fietsbrug had gegooid. Meegenomen van het feestje. Limonadespetters zaten op de motorkap; een veeg zat op de voorruit.

Stom 'Ik heb veel spijt en heb er slapeloze nachten van gehad. Het was een stomme actie; ik had het niet moeten doen', zegt John schuldbevangen. Toch zou het al te gek zijn om het gooien van een plastic beker op de A12 af te doen als een 'domme dronkenmansactie', vindt officier van justitie Van der Beek. De officier van justitie: 'Zo'n beker kan op zich geen

zwaar letsel veroorzaken, maar hij kan wel een vreselijk ongeluk veroorzaken. Mevrouw reed 120 km/u, ze schrok en traptte hard op de rem. Er kunnen auto's achterop knallen, de auto kan een zwieper maken, over de kop slaan en andere auto's raken. Wat gebeurt er dan? Dan is de kans op zwaar lichamelijk letsel levensgroot. Ik zie in mijnheer een welkenkend mens. Hij wist dat het gevaarlijk was om de beker over het hek te gooien en aanvaardde de kans dat het vreselijk mis zou gaan. Hij gooide de beker bewust op de weg en daarmee deed hij een poging om anderen zwaar lichamelijk letsel toe te brengen.'

Verhoor Pas tijdens het politieverhoor was het bij John gaan dagen dat hij de limonadebeker op de A12 had gegooid, zegt hij zelf. Waarom kwam dat besef zo laat, wil politierechter Van Straalen weten. 'Eerst zei u: "Ja, er is een beker over het hek gegaan, maar ik weet niet wie dat gedaan heeft."' John: 'We hadden gedronken. Eerst dacht ik dat ik het niet was geweest en later dacht ik: het zou kunnen. Ik heb erover nagedacht en er met mijn ouders over gesproken. Ik wist dat we twee limonadebeker hadden meegevoerd; een was al weggegooid en misschien had ik dat wel gedaan.' Nee, John had de beker op de A12 gegooid, wisten zijn vrienden tegen de politie te vertellen. En daarvoor verdient hij volgens de officier van justitie 80 uur werkstraf en zou hij ook de materiële en immateriële schade van 514 euro moeten vergoeden.

Rotstreek John heeft een rotstreek uitgehaald, maar het is helemaal niet zeker dat de Citroën C3 die zaterdagnacht werd geraakt door zijn limonadebeker, meent raadsman Polat. 'Direct na het incident keken de aangevers naar boven en zagen fietsers op de fietsbrug. De melding van het incident kwam op

zaterdagochtend om 01.25 uur binnen. In de verklaring zegt John's vriend dat ze om half 1 van het feestje vertrokken. Van het feestje naar de fietsbrug is het hooguit zestien minuten fietsen. Op het moment dat er iets op de auto terecht kwam, fietste mijn cliënt allang niet meer op de brug. Het was niet de beker van cliënt die de auto raakte.' Er staat volgens de raadsman niet voor niets een hek op de fietsbrug. 'Er wordt kennelijk vaker iets vanaf gegooid. Het kan om andere fietsers gaan. Bij twijfel zou u mijn cliënt moeten vrijspreken', concludeert hij. Als de rechter toch meent dat John's beker op de C3 belandde, dan zou zij niet moeten concluderen dat het om een poging tot zware mishandeling of om bedreiging ging. De raadsman zet een grote blauwe limonadebeker op de verhoging voor de rechter. 'Deze beker is veel te licht en gemaakt van zacht materiaal.' Nee, als het incident op de A12 een kwalificatie verdient, dan is dat het veroorzaken van gevaar op de weg.

Verschrikkelijk Politierechter Van Straalen vindt wel bewezen dat John met zijn limonadebeker de Citroën C3 op de A12 heeft geraakt. 'Ik geloof niet dat er drie andere jongens waren die rond dat tijdstip ook een blauwe beker op de snelweg hebben gegooid.' Maar het was geen poging tot zware mishandeling. 'Dat gaat te ver', meent de rechter. 'Dat heeft onder andere te maken met het tijdstip. Er was weinig verkeer op de weg. Bovendien was het voorwerp licht. Het had verschrikkelijk kunnen aflopen, maar er was geen aanmerkelijke kans op zwaar letsel. Het feit kan ook niet worden aangemerkt als bedreiging, alleen al omdat uit het dossier niet blijkt dat u of uw vrienden zagen dat er op dat moment een auto aankam. Ik kwalificeer het incident daarom als het veroorzaken van gevaar op de weg.' De rechter geeft John een werkstraf van 100 uur, waarvan 40 uur voorwaardelijk. En John draait op voor de schade. •

'HIJ GOOIDE DE BEKER BEWUST OP DE WEG'

* Dit is niet zijn echte naam.

'Kijk dan naar dat lamme hondje'

Snoopy is stokoud en zieltogend. Pauline zet de Jack Russel op een plek waar honden niet los mogen lopen. Een boa slingert haar op de bon. Dat Snoopy geen poot kan verzetten, maakt geen indruk.

Pauline is om half 8 's ochtends bij haar vader en moeder in IJmuiden om hun hond Snoopy uit te laten. Snoopy is geen drie jaar oude Doberman Pincher, de naam deed dat misschien al vermoeden, maar een achttien jaar oude Jack Russell die op zijn laatste benen loopt. Zelfs dat doet hij al een tijdje niet meer, want Snoopy is lam. Hij wordt vervoerd in een karretje. Pauline (33) tilt hem op en neemt hem mee naar het grasveld aan de overkant van de straat. Daar zet ze Snoopy neer. Kwestie van een paar minuten; hollen en springen is er immers niet meer bij voor de oude baas (een paar maanden later wordt hij ook nog blind).

Om 07.47 uur op die vrijdagochtend heeft een buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) van de gemeente Velsen het tweetal in de smiezen. Snoopy is niet aangeliend! Daar moet keihard tegen opgetreden worden. Paulines argument dat Snoopy geen poot kan verzetten en aanlijnen derhalve tamelijk nutteloos is, maakt geen indruk op de boa. Ze krijgt een boete van 90 euro. Het Openbaar Ministerie neemt het stokje over van de gemeente en geeft Pauline een boete (strafbeschikking).

Pauline is des duivels en komt in geweer. 'Als ik terecht een bon krijg, dan betaal ik meteen, maar dit was zo oneerlijk', zegt ze bijna drie jaar na het Snoopy-incident tegen kantonrechter Paul Laurysen in de Brederodezaal van het gerechtsgebouw in Haarlem. Een paar maanden later en de zaak was verjaard geweest.

Gemeen 'Ik had hem in het gras gezet, een beetje uit de buurt van de stoep, want anders schrok hij van de mensen en viel hij om', zegt Pauline tegen de kantonrechter Laurysen. 'En ik dacht dat ik op een losloopplaats was', voegt ze eraan toe. De rechter: 'Het hondje moest volgens de boa worden aangeliend, maar ik begrijp uw verhaal: dat was zinloos want hij liep niet weg. Leeft het hondje trouwens nog?' Nee, Snoopy is niet meer. 'Dat vermoedde ik al', reageert kantonrechter Laurysen. 'U was boos en u vond het gemeen, zegt u in uw verzetschrift.' 'Ik had uitgelegd dat Snoopy niet kon lopen en dat een paar meter verderop een losloopbord stond. Die man was zo onvriendelijk, terwijl ik zelfs naar hem toe was gelopen. Hij zat daar maar in zijn auto, dus ik ernaartoe: "Goh, kan ik u helpen?" Vervolgens komt hij de auto uit met zijn boeteapparaatje. Hij was verbitterd en boos. Ik moest naar mijn werk, dus ik heb netjes mijn gegevens gegeven. Ik dacht: ik wacht de boete af en dan maak ik bezwaar.'

Bang Pauline heeft vandaag vrijgenomen voor haar zitting in Haarlem. 'Ik vind het best wel spannend; ik heb nog nooit zoiets meegemaakt. Maar ik doe het omdat ik het zo onrechtvaardig vind. Geef dan een waarschuwing; kijk dan naar dat lamme hondje.' Officier van justitie Leanne Stout weet dat honden in de gemeente Velsen op openbare plaatsen aangeliend moeten worden. 'Die aanlijnplicht heeft ermee te maken dat

loslopende honden voor gevaarlijke situaties kunnen zorgen. Bovendien moeten mensen die bang zijn voor honden erop kunnen rekenen dat honden zijn aangeliind.' Pauline had ook Snoopy moeten aanlijnen, meent de officier van justitie. 'Maar ik heb begrepen dat het hondje zo ziek was dat hij zich niet kon verroeren. Was het dan redelijk om meteen een bekeuring uit te schrijven?' De boa had net zo goed een waarschuwing kunnen geven, vindt officier Stout. Omdat de Snoopyzaak oud is en omdat het hondje zieltoegend was, vindt ze dat Pauline geen boete hoeft te betalen. 'Ik vraag u artikel 9A toe te passen: wel schuldig, maar geen straf.'

Grasveld Niet schuldig, en daarom zeker geen straf, meent Paulines raadsman Bert Munneke. Foto's en kaarten van het grasveld in IJmuiden worden erbij gehaald. Advocaat Munneke: 'Mevrouw wordt verweten dat zij het hondje niet aangeliind heeft gehad op een

Lees verder op de volgende pagina >

**'DIE MAN WAS ZO
ONVRIENDELIJK'**

DE FAVORIET VAN DE VERSLAGGEVER

Martijn
Delaere

Waarom?

Het verhaal met het lamme hondje is mijn favoriet. En dat wordt versterkt door de tekening.

Ieder weldenkend mens voelt aan dat die mevrouw helemaal niet voor de rechter zou moeten komen.

Het is Op de rol in optima forma: een super gewone zaak. Geen media, geen persprijs, geen rechter/rechtbank/advocaat die er de kranten mee haalt.

Daarom een favoriet: bij de boa en de gemeente/OM is die mevrouw van het lamme hondje een nummer. Bij de rechter een mens.

Die dan concludeert: sommige dingen mogen niet, maar ik neem het u niet kwalijk dat u het deed.

weg binnen de bebouwde kom. Een weg. Dat stond zo in de algemene plaatselijke verordening. Het grasveld tussen de Groeneweg en de Wilgenstraat is behoorlijk groot; mevrouw heeft het hondje in het midden van dat grasveld neergezet. Je hebt de Groeneweg, een stoep en een hek om het grasveld en dan staat Snoopy tien meter in het veld. Dan ben je toch geen onderdeel meer van de weg?' Bovendien stond aan de andere kant van de Wilgenstraat een bord voor een loslooplek. Raadsman Munneke: 'Logisch dat je dan denkt dat al het groen tussen de stoepranden een loslooplek is.' Pauline zou vrijgesproken moeten worden, 'maar als u tóch vindt dat Snoopy aangelijnd had moeten worden, dan zou een rechterlijk pardon zoals de officier voorstelt op zijn plaats zijn', sluit raadsman Munneke af.

Vervelend Pauline stond op het grasveld aan de zijkant van de weg, dat heeft ze zelf op een tekening bij haar verzet aangegeven, memoreert kantonrechter Laurysen. 'Het veldje hoorde volgens de algemene plaatselijke verordening bij de weg.' Pauline kon ook weten dat de losloopplaats begon op de plek van het hondenbord, en niet waar zij met Snoopy stond. Pauline heeft dus een strafbaar feit gepleegd door het hondje niet aangelijnd op het grasveld te zetten, maar moet ze daarvoor worden gestraft? De kantonrechter: 'Ik geloof u als u zegt dat het een vervelende confrontatie was; dat hoor ik vaker. En dat is ook vervelend. Het is ook zo lang geleden. Een straf is niet meer op zijn plaats. Een waarschuwing was beter geweest.' De rechter past artikel 9A toe. Schuldig maar geen straf. 'Daar zult u het mee moeten doen, want tegen 9A is geen beroep mogelijk. Hebben uw ouders trouwens een nieuw hondje?' Nee, want Snoopy was onvervangbaar. •

Op een rotonde in Zeist overlijdt een fietsster onder de wielen van een vrachtauto. Hij kon er niets aan doe, zegt de vrachtwagenchauffeur. Hij kon er alles aan doen, zegt de officier van justitie.

'Mijn lieve moeder is op straat gestorven – alleen'

De doodsschreeuw van de fietsster gaat die zomerdag in Zeist 'door merg en been.' Rudolf (53) zet zijn vrachtwagen aan de kant om te kijken wat er aan de hand is. In zijn rechterspiegel heeft hij 'iets' op de weg zien liggen. Bij de rotonde op de Schaerweijdelaan ligt het ontzielde lichaam van een 74-jarige vrouw. Ze is onder de rechterwielen van zijn 10-tonner terechtgekomen.

Echtgenoot en dochter identificeren de fietsster later aan de hand van haar horloge en verlovingsring. 'Wij konden haar niet meer zien en niet meer vasthouden omdat ze te verwond was. Haar gekwetste handen zijn het enige en het laatste dat wij van haar hebben gezien. Mijn lieve moeder is op straat gestorven – alleen', aldus haar dochter in een hartverscheurende verklaring.

Gast Waarom het op die zomerdag zo vreselijk misliep bij de rotonde in Zeist wordt vanmiddag uitgezocht door de meervoudige strafkamer in Utrecht, maar één ding staat nu al vast: er zijn louter verliezers, aldus officier van justitie Laurens Linssen. Die zouden er volgens hem niet zijn geweest als Rudolf bij de rotonde zijn verstand had gebruikt en op de borden had gelet: een bord dat zegt

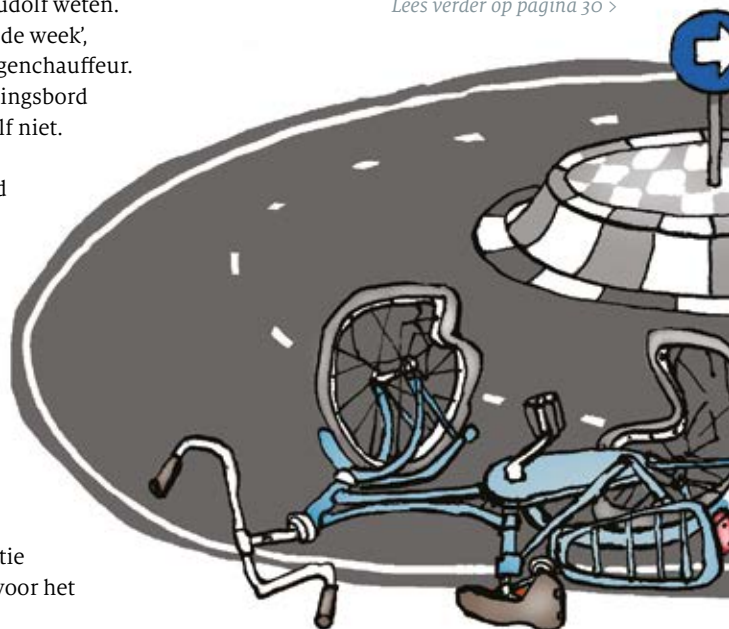
dat er niet harder dan 30 km/u gereden mag worden en een bord met de waarschuwing: 'Fietsstraat. Auto te gast.' Dit bord, dat overigens geen juridische status heeft, staat er niet voor niets. Sinds de komst van de rotonde op de kruising van de Schaerweijdelaan en de Oude Arnhemseweg, rijden de fietsers op een taps toelopende weg samen met de auto's de rotonde op.

Tak 'Hoe vaak rijdt u daar?' wil de voorzitter van de meervoudige kamer Anton Schotman van Rudolf weten. 'Gemiddeld een keer in de week', antwoordt de vrachtwagenchauffeur. 'Heeft u het waarschuwingsbord gezien?' Dat heeft Rudolf niet. 'Ik heb het nog nooit gezien.' Hij had het bord ook niet kunnen zien, want er hing er een tak voor, zegt Rudolf. Die tak hing er nog toen hij daags na het ongeluk ging kijken bij de rotonde. 'En een paar dagen later had de gemeente de tak gesnoeid'. Onzin, meent officier van justitie Linssen. 'Op foto's van voor het

ongeluk is nergens een tak te bekennen.' De foto's gaan van hand tot hand. Ook de rechters zien geen tak voor het waarschuwingsbord hangen.

Botsing Drie fietsers, de 74-jarige fietsster in het midden, rijden op die noodlottige zomerdag achter elkaar als Rudolf met zijn vrachtwagen voor de rotonde passeert. 'Ik heb de fietsers op het brede stuk van de straat in mijn beleving gepasseerd. Later passeerden zij mij

Lees verder op pagina 30 >

ER ZIJN DRIE RECHTSGEBIEDEN

STRAFRECHT

**WAAR DE RECHTER BEOORDEELT
OF IEMAND EEN MISDAAD HEEFT
BEGAAN.**

CIVIEL RECHT

**OVER CONFLICTEN
TUSSEN BURGERS
EN/OF ORGANISATIES.**

BESTUURSRECHT

**OVER CONFLICTEN
TUSSEN BURGERS/ORGANISATIES
EN DE OVERHEID.**

weer aan de rechterkant. Er is geen botsing geweest', zegt Rudolf kalm. Dat de fietsers de vrachtwagen voor de rotonde rechts hebben gepasseerd, blijkt volgens de officier niet uit de getuigenverklaringen. Rudolf heeft de fietsers voor de rotonde in levensgevaar gebracht door ze af te snijden, meent hij. De voorste fietsster had zich zo in het nauw gedreven gevoeld, dat ze afstapte en in een perkje ging staan. De vrouw van 74 is niet zo fortuinlijk; zij slingerde, valt om en belandt onder de wielen van de vrachtwagen.

Hart Voordat haar dochter het woord krijgt, wil officier van justitie Laurens Linssen weten waarom Rudolf zo ijzig kalm is. 'U straalt uit: aan mij ligt het niet. Bent u boos omdat u zich hier als beroepschauffeur moet verantwoorden

voor iets dat misschien iedereen kan overkomen?' 'Ja, dit kan iedereen overkomen', antwoordt Rudolf, 'maar verder ziet u het verkeerd. Ik ben van de generatie dat een man niet huilt, maar ik leef erg mee met de familie. Ik heb ook contact opgenomen met de familie en ben op bezoek geweest.' Ook bij de dochter van de overleden fietsster. De dochter staat op en zegt: 'Met de mooiste woorden van de wereld kan ik niet overbrengen wat het verlies van mijn moeder voor ons betekent. Mijn vader is nu alleen in een leeg huis en met een vol hart. Ze waren een prachtig stel. Ze waren niet alleen aan elkaar verknocht, ze waren ook tot in hun diepste wezen in elkaar verknoot.' De zaal is muisstil.

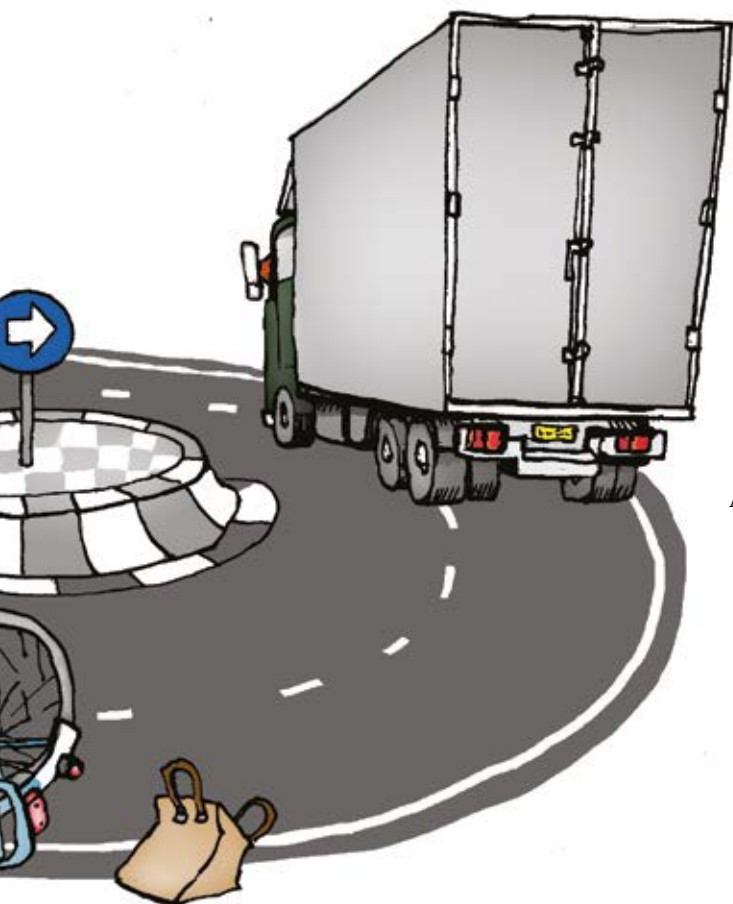
Rechter Anton Schotman pakt de draad langzaam op. 'Het is heel raar dat we nu moeten terugkeren naar de strafzaak.'

Vreselijk Rudolf heeft door zijn rijgedrag de val en de dood van de fietsster op de Zeister rotonde veroorzaakt, vindt officier van justitie Linssen. Rudolf verdient daarvoor een werkstraf van 240 uur en een rijontzegging van twaalf maanden, waarvan negen maanden voorwaardelijk. De dood van de fietsster valt Rudolf niet te verwijten, vindt Rudolfs raadvrouw Anne Beuwer. 'Er is een vreselijk ongeluk gebeurd, maar mijn cliënt ontkent dat hij onvoorzichtig is

geweest. Hij was ervan overtuigd dat hij de fietsers had ingehaald.' Het politierapport maakt niet duidelijk waarom de fietsster slingerde. 'Er was geen aanleiding om te schrikken van de vrachtwagen. De fietssuggestiestrook is smal, maar niet té smal.' Dat de fietsster slingerde en viel, zou volgens Rudolfs advocate te

maken kunnen hebben met de duizeligheidsklachten waarmee de vrouw eerder kampte. Rudolf verdient geen straf. En zeker geen ontzegging van de rijbewijs, want wat moet een vrachtwagenchauffeur zonder rijbewijs?

Verdriet Daar denkt de rechtbank op anders over. Rudolf wordt niet alleen veroordeeld tot een taakstraf van 240 uur, hij krijgt ook een rijontzegging van twaalf maanden, waarvan negen maanden voorwaardelijk, met een proeftijd van twee jaar. Door 'aanmerkelijk onvoorzichtig' te rijden, heeft hij een verkeersongeval veroorzaakt. Hij had met zijn vrachtwagen achter de fietsers moeten blijven, 'waartoe hij ook expliciet werd opgeroepen door middel van het verkeersbord.' De stelling dat de fietsster door duizeligheid ten val is gekomen, wordt niet ondersteund door het dossier. De rechtbank komt ook terug op de verklaring van de dochter van de omgekomen vrouw. 'Een echtgenote, een moeder, een oma, nog midden in het leven, verliest haar leven. Velen zijn door haar plotselinge dood in diep verdriet gedompeld en missen haar nog elke dag.' •

Op de rol 2018

2018 01

'De erfenis moest goed worden afgerond'

2018 02

'Het is allemaal zo triest'

2018 03

'Ik wilde van dat filmpje af'

2018 05

'Jip is een doorgefokt hondje'

2018 04

'U hebt die rietgans uit de lucht geschoten'

'De erfenis moest goed worden

Ivoor mag je niet zomaar in- en uitvoeren. Sjaak doet dat toch. Hij heeft er 'geen seconde bij stilgestaan' dat de olifantjes die hij voor zijn nichtje meeneemt van ivoor zijn.

Tante Joke uit het Californische San Jose is overleden. Tante en oom Ton hebben neef Sjaak (50) ooit gevraagd om hun spullen na hun dood onder de Brabantse familie te verdelen. Sjaak* vliegt naar de baai van San Francisco en inventariseert wat er zoal in het huis van oom en tante staat. Hij komt terug met een hele waslijst. Zijn nichtje wil graag twee olifantjes. Gaat Sjaak voor zorgen. Een maand later stapte hij wederom in de KL605 om de spulletjes in San Jose te verzamelen.

Nog voordat hij op Schiphol met zijn vijf koffers heeft kunnen kiezen voor 'niets aan te geven' of 'aangifte goederen', wil de douane weten wat Sjaak bij zich heeft. De spullen van tante Joke en oom Ton. De koffers gaan door de scanner en wat vindt de douane? Precies, de twee olifantjes. En laten die nu van ivoor zijn. Sjaak heeft een probleem, want ivoor mag niet zonder papieren worden ingevoerd. En die papieren heeft hij niet. Hij doet op advies van de douane geen afstand van de twee olifantjes, maar hij is ze nu wel kwijt.

Goedheid 'Ik wist niet eens dat die olifantjes van ivoor waren. Ik begrijp eigenlijk niet waarom ik hier zit', zegt Sjaak tegen politierechter Otter in de Brederozaal van het Haarlemse gerechtsgebouw. Waar Sjaak ook niet behoort te zijn, vindt advocaat Smeets. Daarom vraagt hij, nog voordat de officier van justitie haar zegje heeft kunnen doen, aan de rechter om de zaak van de twee olifantjes te laten vallen. De raadsman: 'We hebben brieven naar het Openbaar Ministerie gestuurd om hen ervan te overtuigen dat de vervolging zou moeten wor-

den gestaakt, maar daar is niets mee gedaan. Mijn cliënt heeft uit de goedheid van zijn hart de verdeling van de erfenis op zich genomen. Hij was zelf geen erfgenaam, maar hij heeft als executeur wel van alles voor de erven uit Amerika meegenomen; ook de twee olifantjes voor zijn nichtje. De in 1948 geëmigreerde oom was aanhanger van de Republikeinse Partij en de olifant is hun symbool. Welk belang heeft vervolging? Ik zou het niet weten.'

* Dit is niet zijn echte naam.

afgerond'

Alarmbellen Advocaat Smeets weet het niet, maar de economische politierechter weet het wel. Voor de invoer van ivoor heb je een vergunning nodig, goede bedoeling ten spijt en ongeacht of je de eigenaar bent van dat spul of niet. 'Bij ivoor behoren bij iedereen de alarmbellen te gaan rinkelen', waarschuwt politierechter Otter. En dus gaat de zitting door en mag Sjaak uitleggen hoe het kwam dat er twee ivooren olifantjes in zijn koffer zaten. 'We hadden vier dagen om het hele huis leeg te ruimen en de spullen in te pakken. De olifantjes kwamen in een koffer terecht die bij mijn ticket hoorde.' De alarmbellen die van de rechter hadden moeten rinkelen, rinkelden niet omdat de olifantjes bij een bonte verzameling beeldjes hoorden. Sjaak: 'Ze waren rood, bruin, groen, zwart. Mij was gevraagd een kleur mee te nemen, het materiaal is nooit ter sprake gekomen.'

Fout Wát hij allemaal meenam naar Nederland was minder belangrijk dan dát hij het allemaal meenam, aldus Sjaak. 'De erfenis moest goed worden afgerond. Ik heb dat naar eer en geweten gedaan.' Sjaak vindt het daarom 'heel vervelend' om vandaag voor de politierechter te zitten. 'Ik schaam mij kapot, terwijl ik gevoelsmatig niets fout heb gedaan.' Maar dat heeft hij wel, vindt officier van justitie Beune. Sjaak had in Californië en in Nederland vergunningen moeten regelen, en dat heeft hij niet gedaan. Daarvoor verdient hij een voorwaardelijke geldboete van 1.000 euro, met een proeftijd van twee jaar. Maar Sjaak heeft niets misdaan, oppert raadsman Smeets. 'De beeldjes in de verzameling hadden verschillende kleuren en waren gemaakt van allerlei materialen. Mijn cliënt wist niet dat die twee olifantjes van ivoor waren. Hij heeft er geen seconde bij stilgestaan. Als mijn cliënt strafbaar heeft gehandeld, dan komt dat omdat hij heeft gedwaald. Als hij gedwaald heeft en geen woord heeft gelogen, dan heeft hij ook geen schuld.'

'BIJ IVOOR BEHOREN DE ALARMBELLEN TE GAAN RINKELLEN'

Doel Sjaak wist zoals gezegd niet dat de beeldjes van ivoor waren. En trouwens, die beeldjes stonden al meer dan 40 jaar in het huis van oom en tante, en daarvoor heeft de Europese Unie toch geen regels over de invoer van ivoor gemaakt? Raadsman Smeets: 'De verordening heeft tot doel in het wild levende dieren te beschermen. Mijn cliënt had de beeldjes niet net aangeschaft, dat deden oom en tante voor 1974. Het zijn oude ivooren producten en vallen buiten de verordening. Ik denk dat de gedachte achter deze verordening niet is dat je de executeur vervolgt die oude beeldjes van een oom en tante meeneemt voor een verstandelijk gehandicapt nichtje.' Als de rechter toch vindt dat Sjaak schuldig is aan ivoorsmokkel, dan zou ze hem geen straf moeten geven. 'Een geldboete schiet zijn doel voorbij. Hoezo een proeftijd van twee jaar? Het huis in Californië is toch al verkocht?'

Nichtje Dat Sjaak zich niet realiseerde dat hij beeldjes van ivoor meenam en dat hij naar eer en geweten heeft gehandeld, maakt in het economisch strafrecht niet uit, legt de rechter uit. 'U bent verantwoordelijk voor wat u meeneemt.' Als Sjaak nu had kunnen aantonen dat het ivoor van voor 1947 was, dan had hij nog een kans gemaakt, maar dat kan hij niet. 'Uw verklaring dat u niet wist dat het om ivooren beeldjes ging, vind ik ook niet zo aannemelijk. Vorm en gewicht van de beeldjes hadden u tot

extra zorgvuldigheid moeten nopen.' Sjaak is niet oppassend geweest, maar daarvoor verdient hij gezien omstandigheden volgens de rechter toch geen straf. Alleen, wat moet er gebeuren met de olifantjes? 'Dat is een heel lastige kwestie', vindt politierechter Otter. 'Ik heb te doen met uw nichtje. Bij wijze van heel hoge uitzondering zal ik daarom bepalen dat de beeldjes naar u toegaan, maar bepaal ik óók dat ze linea recta naar uw nichtje moeten.' •

'Het is allemaal

Het is niet de eerste keer dat Jaap voor de politierechter zit. Nu zou hij weer tien overtredingen en misdrijven op zijn conto hebben geschreven. 'Het gaat maar door.'

Jaap* heeft een strafblad van 36 kantjes. 'Dat maak je niet iedere dag mee', weet politierechter Ton Tegelaar. Daar heeft Jaap (70) dan ook 50 jaar aan gewerkt. Jaaps twee zoons en kleinzoon hebben trouwens een aardje naar hun vaartje. De zoons zijn verslaafd aan de (hard)drugs en handelen er ook in. Zijn kleinzoon is weggestuurd bij begeleid wonen, steelt benzine en heeft volgens Jaaps advocaat onlangs nog iemand mishandeld.

Maar op veel compassie van zijn familie hoeft de pater familias niet te rekenen. Geen van de zoons is volgens Jaap genege om iets voor hun zieke moeder te doen. Zijn oudste zoon trok bij hem in en zette vader vervolgens uit huis om te kunnen dealen. Kleinzoon speelt met opa voor eetpiraat in het Zutphense hotel 's-Gravenhof, maar als ze door het hotel op Facebook zijn gezet en de poli-

tie genoeg weet, wijst kleinzoon opa aan als de boosdoener. 'Ik schaamde mij kapot', laat de kleinzoon tijdens zijn verhoor optekenen.

Slagroom Jaap zit vanochtend in zaal G van het Zutphense gerechtsgebouw, omdat hij liefst tien overtredingen en misdrijven op zijn kerfstok zou hebben. Hij zou vorig jaar dus bij 's-Gravenhof voor 100 euro hebben gegeten en gedronken zonder te betalen, dit jaar drie keer een gebiedsverbod hebben overtreden, een deurruit hebben vernield van Woonbedrijf Iedereen (notabene van zijn eigen woning, waarin zijn oudste zoon zat die hem niet binnenliet), voor 22,44 euro yoghurt, boter, hagelslag, slagroom en bier hebben gestolen bij de Jumbo, een ruit hebben vernield bij Tactus Verslavingszorg, wederom de Jumbo hebben bezocht terwijl dat niet mocht, bij de Albert Heijn XL een fles sinaasappelsap hebben gestolen en ook daar zijn opgedoken na een toegangsverbod.

Stoep Hij is geen winkeldief, maar die ruiten heeft hij vernield en hij is ook bij de Jumbo en Albert Heijn geweest ter-

wijl dat niet mocht, erkent Jaap. 'Het is triest, maar ik kan het niet ontkennen.' Niet om te stelen, benadrukt Jaap, maar omdat hij boodschappen ging halen voor zijn zieke ex-vrouw. 'Zij heeft twee hersenbloedingen gehad en ze kan haar urine niet kwijt. Ze heeft zo'n zak aan haar been. Er is thuiszorg, maar ik heb wel de plicht om haar te helpen. Mijn jongste zoon doet niets en de oudste is met andere dingen bezig. Ik heb de politie gebeld en gezegd dat ik naar de Jumbo zou gaan.' 'U was agressief, lees ik in het dossier', merkt de rechter op. Helemaal niet, antwoordt Jaap. 'Toen de politie kwam, heb ik niet moeilijk gedaan en ben ik meegegaan.'

Behandeling De reclassering ziet geen heil in toezicht of behandeling om het gevaar van herhaling in te dammen. 'Uw impulsieve karakter en de keuzes die u maakt zijn nu eenmaal zo, zeggen ze. Zij zien geen mogelijkheden om dat te veranderen', aldus rechter Tegelaar. Daarom had de reclassering dat rapport ook niet moeten maken, maar Tactus Verslavingsreclassering, vindt Jaaps raadsman Michel Peters. 'Dat is ook nadrukkelijk zo bepaald door de politie-

* Dit is niet zijn echte naam.

zo triest'

DE FAVORIET VAN DE ILLUSTRATOR

Niels
de Hoog

Het mooiste van 'Op de rol' vind ik de verhalen waar het verschil tussen het rationele, droge rechtspreken en het emotionele verhaal van de beklagde lekker groot is. Zoals bij deze hele familie.

Als de beklagde een enorme puinhoop van z'n leven maakt. Van de ene sloot in de andere lijkt te lopen, dan ga ik me echt afvragen: Hoe doet die man dat de hele dag?

rechter tijdens een vorige zitting. Bij Tactus kennen ze hem al jaren en hij denkt dat zij wel bereid waren geweest om hem de helpende hand te bieden.' Politierechter Tegelaar is niet van plan om een nieuw rapport te laten maken, maar Jaap kan natuurlijk altijd zeggen wat de rapporteur heeft gemist. 'Bent u verslaafd?' Nee, dat is Jaap niet. 'Hebt u een drankprobleem?' Dat heeft Jaap ook niet. 'Welke hulp zou u dan van Tactus willen? Het blijft lang stil. Dan zegt Jaap: 'Ik wil dat Tactus mij begeleidt en mij dingen laat doen die ik kan doen.'

Overlast Als Jaap iets wil gaan doen met zijn leven, waarom gaat hij dan niet op zoek naar vrijwilligerswerk?, vraagt officier van justitie Marlou Harmsen zich af. Want nu zorgt hij alleen maar voor overlast. 'Mijnheer doet waar hij zin in heeft en houdt geen rekening met anderen.' Ze vindt alle feiten waarvoor Jaap vandaag terechtstaat, bewezen. Jaap heeft niets geleerd van de straffen die hij in het verleden heeft gekregen, en daarom verdient hij volgens een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van acht weken. Dat zou allesbehalve het steuntje in de rug zijn dat Jaap verdient, reageert advocaat Peters. De diefstallen en de eetpiraterij kunnen volgens de raadsman niet bewezen worden, dus daarom alleen al zou de straf lager moeten uitvallen. Aan zeven van de tien feiten is Jaap wel schuldig, denkt de raadsman. 'Dat is triest, maar het zijn geen wereldschokkende feiten. Mijn cliënt heeft ze niet gepleegd omdat

hij zijn behoefte moest bevredigen, maar uit onmacht. Hij kan de druk niet aan, zeker niet in combinatie met de problemen van zijn ex-vrouw. Het is allemaal zo triest.' De politierechter zou tóch toezicht door een forensisch team moeten opleggen als bijzondere voorwaarde bij een taakstaf. Iedere gevangenisstraf zou een voorwaardelijke moeten zijn.

Zorgelijk Aan Jaap het laatste woord. Dat neemt hij, enigszins plechtstatig: 'Ik spreek de hoop uit dat een klein beetje rekening wordt gehouden met de zorg voor mijn vrouw. Ik erken dat ik fouten heb gemaakt, maar ik zou toch graag de hulp bieden die ik kan bieden.' Politierechter Tegelaar heeft begrip voor Jaaps benarde situatie, maar hij loopt er niet van over. Hij vindt negen van de tien feiten bewezen. Over de vermeende diefstal bij de Jumbo heeft hij zijn twijfels. De rechter: 'Wat overblijft is een heel zorgelijk pakket. Het gaat maar door. Ik houd er rekening mee dat u geen gemakkelijk leven hebt. U hebt problemen die je niemand

**'IK ERKEN DAT
IK FOUTEN HEB
GEMAAKT'**

toewenst. Ook omdat ik u van één feit vrijspreek, ga ik u een lagere straf opleggen dan waar de officier van justitie om vraagt, maar met uw strafblad is een voorwaardelijke gevangenisstraf echt een gepasseerd station. U was gewaarschuwd. Ik kom tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van zes weken.' De Gelderse politierechter legt daarom ook geen toezicht op. Aan een nuttige dagbesteding kan Jaap zelf komen, daarvoor heeft hij de rechter niet nodig. •

feiten & cijfers

VERGELDING

AFSCHRIKKING

OF

BESCHERMING

**EEN STRAF HEEFT
ALTIJD EEN DOEL**

'Ik wilde van dat filmpje af'

Joop en Astrid hadden geen remmingen, zegt Joop. Die had Astrid wel, zegt ze. Om Astrid te dwingen tot een bezoek, duwt hij een naaktfoto van haar onder haar ruitenwissers.

Astrid (23) schrikt zich een hoedje als ze onder de ruitenwisser van haar auto een naaktfoto van zichzelf aantreft. Het is een screenshot van een filmpje. Astrid kent het filmpje; Joop* heeft hem van haar gemaakt. Als ze zich niet bij hem meldt, zo staat op de foto, dan zet Joop (45) de foto op het internet. De twee slaan aan het appen, waarbij Joop zegt dat Astrid wel 'iets leuks' moet aantrekken als ze bij hem langskomt. Ze meldt zich niet bij Joop, maar bij de politie. Joop krijgt onmiddellijk een contactverbod. 'Ik wilde mijn excuses aanbieden, maar ik mocht haar niet eens meer bellen', zegt Joop tegen politierechter Schild in de Bredase rechtszaal.

'We waren al sinds januari met elkaar bezig', zegt Joop als de politierechter hem vraagt naar het contact met Astrid. 'We praatten over seks en bisexualiteit en trio's. Er was heel veel vrijheid en vertrouwen. Ik ben daarin meegegaan en ging helemaal los. Er was geen remming. Ik had mij moeten inhouden, maar dat heb ik dus niet gedaan. Daar word ik ook voor behandeld'. En kon die relatie rekenen op wederzijds goedvinden?, vraagt de rechter. 'Ik heb haar rug gemasseerd. Ze was er zelf gewoon bij; mijn partner was er ook bij.'

Dwingen Als Astrid geen bezwaren tegen die 'vrijheid' had, waarom stopte hij dan zo'n dwingend briefje onder haar ruitenwisser? Joop: 'Ik wilde dat ze langs zou komen zodat we er een einde aan konden maken. Ik wilde van dat filmpje af.' De rechter: 'U had hem toch ook gewoon zelf kunnen verwijderen?' Joop: 'Dat was

mijn impulsiviteit. Achteraf denk je: lul, dat had je een beetje anders moeten formuleren.' De rechter: 'Als je die tekst zo leest, dan zou je kunnen denken: dit is bedoeld om iemand tot seks te dwingen.' Joop: 'Dat zei de politie ook. Achteraf zou ik het ook zo gelezen hebben, maar dat was niet mijn bedoeling.'

Handdoeken Joop maakte de filmopname toen Astrid bij hem thuis onder de douche stond. Zijn telefoon had hij tussen de handdoeken gestopt. 'Hij stond open en bloot in het rek. Zo vrij gingen we met elkaar om', zegt Joop. Maar goed, hij had het Astrid niet verteld, dat is waar. Astrid is er nog steeds woedend over. 'Hij had nooit dat filmpje mogen maken en hij had ook niet met zijn vieze poten aan mij mogen zitten. Daar heb ik nooit om gevraagd', huilt ze als ze haar verzoek om een schadevergoeding van 7.500 euro toelicht. 'Nu word ik ook kwaad', reageert Joop. 'Ik heb niets gedaan. Ik wil haar niet meer zien.'

Kleren Dat Joop een filmpje van haar had, wist ze al langer, vertelt Astrid. 'Hij had mij er eerder mee tot seks gedwongen. Ik begreep van het slachtofferloket dat het daar vandaag ook over zou gaan. Hij had het filmpje op de televisie gezet en hij zei: "Kijk eens, wat mooi." Ik kon niet weg want de deur zat op slot. "Doe je kleren maar uit, en werk mee, dan is het zo voorbij", zei hij. Hij is een PTSS-veteraan (Post Traumatische Stress Syndroom, red.). Ik ben op slot geslagen en heb gedaan wat ik voor hem moest doen. Hij zou het filmpje verwijderen maar dat heeft hij niet gedaan.' Astrid is inmiddels onder behandeling bij de GGZ.

Dwang Over seksueel misbruik gaat het vandaag niet. Het Openbaar Ministerie verwijt Joop dwang 'om iets te doen, niet te doen of te dulden', maar eigenlijk gaat óók daar niet over vandaag, erkent officier van justitie Van der Hamsvoord. 'Omdat mevrouw niet naar

* Dit zijn niet hun echte namen.

mijnheer is gegaan, maar de politie heeft gebeld, kan dwang helaas niet bewezen worden'. Daarom was de officier eerder op de zitting zo gis om er in tweede instantie 'poging tot dwang' aan toe te voegen. 'Want dat kan wel worden bewezen', zegt de officier. 'Mijnheer wilde van alles en mevrouw liet voortdurend weten: "Ik wil dit niet, ik wil dit niet."' Joop had dat stiekeme filmpje van Astrid niet mogen maken. De officier vindt dat Joop daarvoor een taakstraf van 60 uur verdient, plus een voorwaardelijke gevangenisstraf van vier weken. Het reclasseringsrapport is niet afgemaakt, dus of Joop een dwangbehandeling nodig heeft, weet de officier niet. 'Het is daarom goed dat mijnheer op eigen initiatief in behandeling is.'

Wensen Advocaat Broere staat op, kijkt om zich heen en loopt als een volleerde Amerikaanse strafpleiter heen en weer. 'Ieder mens heeft zijn eigen wensen en behoeften', zegt de raadsman. 'Mijn cliënt heeft ingezien dat hij fout zat.' Maar daarmee is niet gezegd dat hij Astrid tot seks wilde dwingen. 'Het middel was ondeugdelijk, want uiteindelijk heeft de foto er niet voor gezorgd dat mevrouw bij mijn cliënt langs is gegaan'. Als hij Joop mag geloven, dan is het filmpje waar de foto uitgehaald is, overigens helemaal niet stiekem genomen. 'De manier waarop mevrouw in de camera kijkt, zou dat volgens mijn cliënt bevestigen.' De politierech-

ter moet zich volgens advocaat Broere realiseren dat Srebrenica-veteraan Joop aan het PTSS-syndroom en ADD (Attention Deficit Disorder) lijdt. 'Ik durf mijn vraagtekens te zetten bij de toerekenbaarheid van cliënt'. Een werkstraf vindt de raadsman billijk, een voorwaardelijke celstraf niet.

Rokje Astrid hoefde er geen rekening mee te houden dat ze onder de douche zou worden gefilmd, vindt politierechter Schild. 'Ook al had u wellicht een vrije verhouding, dan nog is dat over de grens.' Van het verhaal dat Joop met Astrid thuis de opnames wilde wissen, gelooft hij niets. 'Uit de appjes blijkt dat u haar wilde zien in een kort rokje. Het was wel gericht op seks'. Dat Joop niet toerekeningsvatbaar was, gelooft de rechter ook niet. 'U had misschien een verkeerd beeld van de relatie, maar dat is iets anders'. De politierechter legt Joop een werkstraf van 60 uur op, maar vier weken voorwaardelijke celstraf vindt hij te gortig. Joop heeft namelijk niet eerder voor dit feit (dwang) voor de rechter gestaan. En Joop moet Astrid 350 euro betalen. •

**'DIT IS BEDOELD OM
IEMAND TOT SEKS TE
DWINGEN'**

'U hebt die rietgans uit de lucht geschoten'

Henk jaagt op ganzen. Dat mag. Wat niet mag is op beschermde rietganzen jagen. Toch zou Henk dat hebben gedaan. Onzin, hij weet welke ganzen hij wel en niet uit de lucht mag schieten.

De dauw trekt op boven de velden bij het Friese lintdorp Haule, op de grens met Drenthe. Een politieagent en een boa van de Friese omgevingsdienst turen met hun verrekijkers naar het beschermde natuurgebied langs de Veenpettenweg. De buurt heeft geklaagd over het geknal van ganzenjagers. Ganzen foerageren 's winters in de veenkoloniën op boerengraslanden. De schade voor akkerbouwers is aanzienlijk. Ze schieten de ganzen daarom met liefde en plezier uit de lucht.

Aan de ganzenjacht is niets illegaals, sterker, de provincie Fryslân heeft de afschot van ganzen juist vergemakkelijkt. Boven de noordelijke provincie mogen jaarlijks maar liefst 25.000 grauwe ganzen, 75.000 kolganzen en 100.000 brandganzen worden neergeschoten. Dat halen de jagers nooit. Maar van de rietgans blijven ze af. In verhouding tot zijn miljoenen gansgenoten die iedere winter overvliegen op weg van Noorwegen naar het zuiden, is de Anser fabalis namelijk tamelijk bijzonder.

Schoten De agent en de boa zien vier jagers bij de Veenpettenweg en horen schoten. Ze zien ook jager Henk (44) bij een jachthutje, die op een stel rietganzen schiet. Hij treft er één, die ter aarde stort en wordt opgepikt door Henks hond, aldus houdt de economische politierechter Bauke Jansen het dossier voor aan de Drentse akkerbouwer. De twee opsporingsambtenaren vinden de nog warme rietgans even

later bij een bult hekkelspecie (voor de stedelingen: dat is uit de sloot gedregde blubber). Henk heeft een beschermde trekvogel doodgeschoten en krijgt een boete (strafbeschikking) van 500 euro. Maar Henk gaat in beroep, want hij heeft helemaal geen rietgans neergehaald. 'Wel een grauwe gans, die zich aan de wallekant verstopte. Mijn jonge hond weigerde hem uit het water te halen', zegt Henk in zaal 7 van het gerechtsgebouw in Leeuwarden.

Acte Hoe de dode rietgans bij de bult hekkelspecie terecht kwam? Henk heeft geen idee. 'Ik weet 100 procent zeker dat ik hem niet heb geschoten', zegt hij. 'Iemand anders kan hem hebben neergeschoten. Hij kan er al langer hebben gelegen.' Henk is een volleerd jager en zegt te weten op welke ganzen hij wel en niet mag schieten. Hij jaagt op ganzen omdat ze het akkerland afvreten. 'We hebben last van die beesten.' Maar Henk heeft

willens en wetens een beschermde gans neergeschoten, 'en dat had hij niet moeten doen', meent officier van justitie Siebren Buist. Van het verhaal dat de rietgans door een ander is neergeschoten en dat de vogel nog warm was omdat hij onder een broeiende bult hekkelspecie lag, gelooft de officier niets. Henk verdient gewoon een boete van 500 euro.

Opzet Helemaal niet, vindt Henks raadsman Peter van Schooten. 'Ik begrijp de redenering van het Openbaar Ministerie, maar vaak zijn dingen anders dan je denkt'. Zoals nu. 'Mijn cliënt wordt verweten dat hij al dan niet opzettelijk een rietgans heeft gedood, terwijl volgens artikel 3.1 van de Wet natuurbescherming alleen het opzettelijk doden strafbaar is.' Dat Henk bij de Veenpettenweg opzettelijk op een gans schoot, is evident.

'Daarvoor was hij die ochtend in het veld'. Maar dat was niet op een rietgans. 'Hij was daarover geïnstrueerd door de jagermeester.

'ALS HIJ TWIJFELT, SCHIET HIJ NIET'

Mijn cliënt kent het onderscheid tussen de ganzensoorten. Een ervaren jager ziet waarop hij schiet. Als hij twijfelt, schiet hij niet. Hij heeft ook niet bewust het risico genomen dat hij een rietgans zou raken. De kans dat je een rietgans neerschiet tussen al die andere ganzensoorten, is niet groot'.

Warm Maar goed, opzet of niet, eigenlijk doet dat er niet toe, want Henk ontkent dat hij een rietgans heeft doodgeschoten. Zijn ontkenning is geloofwaardig, vindt raadsman Van Schooten. 'Is de rietgans wel door een hagelschot gedood? Op de foto's zie ik geen hagelsporen. De rietgans kan ook door een ziekte zijn gestorven. Maar als zou blijken dat de rietgans wél door een schot met hagel is gedood, waar is dan het bewijs dat mijn cliënt de boosdoener is? De hagelkorrels in de rietgans zijn niet vergeleken met de hagelatronen van een ouder type die mijn cliënt gebruikt. De

rietgans kan heel goed door een andere jager zijn neergeschoten. Hij was nog warm toen de verbalisanten hem aantroffen, maar dat is niet zo vreemd. Het was 5,4 graden en de rietgans lag onder een warme bult hekkelspecie.'

Keuze 'Ik ben een bewonderaar van deze advocaat. Hij heeft de zaak zoals gewoonlijk uitvoerig bekeken', complimenteert officier Bruist de raadsman uit Rolde. 'Maar dat betekent niet dat ik het met hem eens ben', vervolgt de Friese officier. 'Je kunt op een vlucht gemengde ganzen schieten, je kunt ze ook voorbij laten gaan. Als je schiet, dan loop je het risico dat je een rietgans doodschiet. Dat komt dan voor jouw rekening.' Uit de waarnemingen van de opsporingsambtenaren blijkt volgens officier Bruist zonneklaar dat Henk de rietgans heeft doodgeschoten en vervolgens heeft weggelegd bij een bult hekkelspecie en niet eronder. Sectie op de rietgans zou niets hebben opgeleverd, 'want half Nederland gebruikt dezelfde hagelatronen'. Dat Henk ontkent, begrijpt de officier wel. Bij een veroordeling is hij zijn jachtakte een jaar kwijt.

Hond Ook politierechter Bauke Jansen twijfelt niet aan de gedetailleerde observaties van de verbalisanten. 'Zij hebben vastgesteld dat er rietganzen overkwamen, en geen ander ganzensoort. Ze zien dat u er in die vlucht één neerhaalt en dat die gans door uw hond wordt opgehaald. Andere jagers hadden geen hond bij zich.' Tel daarbij dat de rietgans bij een paar graden boven nul nog warm was toen de verbalisanten hem aantroffen, en de politierechter weet het zeker. '1 + 1 is wat mij betreft 2. U hebt die rietgans uit de lucht geschoten.' Dat sectie had moeten worden uitgevoerd op de warme rietgans, gaat de rechter 'wat te ver'. Net als het door de advocaat bepleite hagelonderzoek. 'De verbalisanten zijn bekend met de jacht. Dat de rietgans er al langer lag of door een andere jager is neergeschoten, worden door hun waarnemingen gelogenstraft.' De economische politierechter geeft Henk een boete van 500 euro. •

Jeroen en Jeremy kopen een dwergkeesje. Ze zijn verguld met zijn komst, maar als ze uit elkaar gaan, rijst de vraag wie voor het onderhoud van het prijzige hondje opdraait.

'Jip is een doorgefokt hondje'

Jip loopt in de papieren. Het dwergkeesje mag in de woorden van kantonrechter Evert van der Molen, 'niet zoveel voorstellen', hij moet wel om de maand naar de kapper. Een bezoekje aan hondentrimsalon Reino Canino kost zomaar 50 euro. En dat om de maand. Jip krijgt speciaal eten, want hij heeft een zwakke constitutie, heeft een petplanverzekering en gaat regelmatig naar de dierenarts. Jeroen heeft berekend dat Jip hem 20.000 euro kost als het hondje nog dertien jaar lang en gelukkig leeft.

Toen Jeroen naar Brabant reed om Jip voor 800 euro bij een fokker op te halen, speelde geld geen rol. Hij ging er namelijk met Jeremy naartoe. 'We kenden elkaar vijf jaar en ik dacht dat we samen een toekomst hadden', zegt Jeroen tegen de kantonrechter. Het tweetal is zo verguld met de komst van Jip, dat ze geboortekaartjes naar familie en vrienden sturen. Maar vier maanden later is de liefde voorbij. Opeens zit Jeroen alleen met Jip. Maar hadden ze niet afgesproken dat het onderhoud van het dwergkeesje voor beider rekening zou komen?

Trip Jeroen verlangt daarom 10.000 euro van Jeremy. Omdat Jeremy daar niet over piekert, heeft Jeroen hem voor de rechter gedaagd. En daar zitten ze dan

vandaag in de Amsterdamse rechtbank. Zonder Jip. De geschatte onderhoudskosten slaan nergens op, vindt Jeremy's advocate Inge Borggreve. Speciale voeding voor Jip? 'Jip vindt kip met rijst heerlijk'. De hondenkapper? 'Ik heb met hondenkapsalon Kwispel in de Jan Pieter Heijestraat gebeld, en daar vertellen ze mij dat een dwergkees helemaal niet om de maand hoeft geknipt. Het ligt eraan hoe een eigenaar de hond verzorgt.' Jeroen verzorgt Jip goed. 'De tegenpartij doet voorkomen alsof ik voor de grap naar de hondenkapper ga. Jip heeft een heleboel lagen haar; met deze hitte gaat dat beestje kapot als ik hem niet laat knippen', zegt Jeroen. 'En ik zal toch iets bijzonders voor een hond moeten kopen die lang niet alles lust.'

Tokkie-fokker 'Uit de stukken begrijp ik dat het niet zo'n gelukkige uitgave is geweest. Jip is een doorgefokt hondje', zegt kantonrechter Van der Molen prompt. 'Laat ik het zo zeggen', reageert Jeroen, 'Als ik vandaag een modieus hondje zou willen hebben, dan zou ik hem niet bij die dubieuze Tokkie-fokker in Tilburg kopen.' 'Laat ik u dan vertellen hoe ik voorlopig tegen de zaak aankijk, zegt kantonrechter Van der

Molen. Hij vindt het aannemelijk dat Jeremy en Jeroen een afspraak hebben gemaakt over het onderhoud van Jip. Jeremy ontkent het nu, maar toen hij nog gelukkig was met Jeroen, wekte hij wel degelijk de indruk dat hij een bijdrage zou leveren. 'Maar daarmee is de zaak nog niet beslist, want wat is nu de toekomstschade?', vraagt de rechter zich hardop af. Jip gaat geld kosten, maar hoeveel? Kantonrechter Van der Molen: 'Het hondje kan dood gaan. Als ik zo lees welke gebreken hij heeft, dan is het maar de vraag of hij nog dertien jaar leeft. Hoe verdisconteer je dat in een eventuele vergoeding?'

Afwentelen Maar er is nog iets: Jeroen en Jeremy hebben Jip op Marktplaats gekocht, Jeroen zou Jip ook op Marktplaats kunnen verkopen.

De kantonrechter tegen Jeroen: 'U zag het wel zitten met elkaar en u kocht een hondje. U besloot Jip te houden toen uw huisgenoot vertrok. U verkoopt het hondje niet, en u treft ook geen omgangsregeling voor de hond; u houdt hem. Dat is uw goed recht, maar de vraag is of je de consequenties van die keuze kunt afwentelen op een ander. Is het redelijk om voor de rest van Jips leven een onderhoudsbijdrage te vragen? U vraagt om 10.000 euro. Dat ga ik in ieder geval niet toewijzen, dat mag duidelijk zijn.'

Zetje 'Misschien heb ik u een zetje gegeven?', vraagt kantonrechter Evert van der Molen aan Jeremy, maar vooral aan Jeroen. 'Kijkt u eens op de gang of u eruit kunt komen en de draad van uw leven weer kunt oppakken.' De gang op. Jeroen neemt genoeg met 6.000 euro, Jeremy wil de vakantieschuld van hun mislukte trip naar Thailand van 560 euro

wel betalen. Daar zit 5.440 euro tussen. Geen deal dus. Kantonrechter Van der Molen geeft niet op. 'Wat mij zwaar op de maag ligt, is dat u de hond houdt maar de kosten voor de helft afwentelt', waarschuwt hij. 'Er is misschien wel schade, want als u de hond nu zou verkopen dan levert hij misschien 200 euro op. Al met al zou ik denken aan een schadevergoeding van 800 tot 1.000 euro. Ik zou u willen aanraden om in die orde van grootte te denken. U loopt de kans dat het zelfs helemaal niks wordt als ik uitspraak doe.'

Asiel Wederom de gang op. En weer wordt het niks. 'Dat is toch een sterk staaltje', reageert kantonrechter Van der Molen. Jeremy bood 40 euro extra, maar daar kon Jeroen niet mee leven. De kantonrechter heeft Jeroen gewaarschuwd:

hij gaat aan het kortste eind trekken, maar dat heeft hem niet verleid om zijn eis drastisch bij te stellen. Jeroen: 'We hebben afspraken gemaakt over de verzorging

'IK HEB MET HONDENKAPSALON KWISPEL GEBELD'

van Jip, en ik vind dat die moeten worden nagekomen. Ik snap dat u zegt: "Je kunt ook afstand van het hondje doen", maar ik ga Jip niet naar een pension of het asiel brengen.' Kantonrechter Van der Molen probeert het voor een derde keer. 'Ik ben heel ver gegaan; ik heb nu twee keer geschorst voor een relatief overzichtelijke zaak. Het moet geen vee-markt worden, maar als u denkt dat er nog een kans is, dan geef ik u die graag. Wilt het nog een keer proberen?' Dat willen ze niet. 'Niet erg, dan maken we een vonnis.' Een vonnis dat er twee weken later al is. Kantonrechter Van der Molen houdt Jeremy aan de overeenkomst die hij met Jeroen heeft gesloten over het meebetalen aan de verzorging van Jip, maar dat kost hem geen 10.000 euro. De rechter houdt het op 800 euro. •

Op de rol 2019

2019 01 'Paling
wordt heel
klein in de
frituur'

2019 02 'Jongens
pas op, roep dat
niet'

2019 03 'Schrik
niet van de tekst'

2019 04 'Hier past
alleen gevangenis-
straf bij'

Karel neemt 'een risicootje' en zet een stel fuiken uit. De politie krijgt hem in de smiezen en vindt in zijn kofferbak en bij hem thuis kilo's paling. Voor eigen gebruik en voor de burens, zegt Karel.

'Paling wordt heel klein in de frituur'

Het was de gewoonste zaak van de wereld om rond Enkhuizen 'een fuikie te zetten.'

Je deed als jongen niet anders, zegt Karel (47). Jong geleerd is oud gedaan, dus zet Karel in het bijzijn van zoon Ben (22)* in de polder Het Grootslag weer een stel 'fuikies.' Maar de tijden zijn veranderd. 'Ik nam een risicootje; als ik had geweten wat mij zou overkomen, dan had ik die paling wel bij de viswinkel gekocht', verzucht Karel.

** Dit zijn niet hun echte namen.*

Karel heeft het inderdaad geweten, want een week later staat een legertje politieagenten bij hem op de stoep. 'De buurt in rep en roer, mijn moeder overstuur', zegt Karel tegen de Haarlemse politierechter Judith van den Bos. Karel zou niet alleen illegaal tientallen kilo's aal (aal of paling – het is dezelfde vis) hebben gevestigd in en rond Enkhuizen, hij zou ze ook hebben laten lijden en hij zou twee snoekbaarzen buiten het seizoen hebben gevangen.

Lees verder op de volgende pagina >

Meervallen De politie krijgt Karel ruim een maand eerder in het snotje als een Enkhuizer opbelt met de mededeling dat hij ziet hoe een man bij de Haling de Noorder Kadijk ingaat. Agenten nemen poolshoogte en treffen Karel en zoon Ben in vaders auto. 'We waren daar om met de hand meervallen te vangen.' De ochtend erop rijden de agenten terug en halen bij een duiker (een waterdoorgang onder een weg of dijk) een fuik met aas uit het water. 'Had u die fuik daar neergezet?', vraagt politierechter Van den Bos. 'Die was niet van mij', antwoordt Karel. De rechter: 'Het is wel toevallig dat u juist op die plek in het water was.' Karel weer: 'Iedereen kan daar een fuik zetten.'

Peilbaken Een week later krijgt de politie weer een telefoontje. Nu staat er een soortgelijke fuik in een duiker bij de Zandsloot. Er zit een kilo witvis en een dikke aal in. Zegt Karel niets. 'Er zijn zoveel mensen die met

een fuik in de polder vissen.' De politie denkt er anders over en plaatst stiekem een peilbaken onder Karels Fiat. In het vuistdikke dossier staan de routes die Karel heeft afgelegd. De Fiat stopt op één dag bij veel sloten. 'Toen pas heb ik acht fuiken gezet, op de plekken waar ik ook meervallen vang.' De politie maakt een rondje en vindt verschillende fuiken. Zoon Ben wist daar niets van. Vader: 'Hij staat er helemaal buiten; het is belachelijk dat hij hier nu zit.'

Achtertuint Een paar dagen later gaat Karel voor dag en dauw op pad in Enkhuizen en Andijk om de fuiken te lichten. Agenten houden hem in de gaten. In de kofferbak van zijn Fiat vinden ze een natte fuik met zestien kilo paling en schubvis. Als de politie vervolgens naar Karels huis rijdt, vinden ze in zijn achtertuin nog eens 30 kilo schubvis en 32 kilo kronkelende paling. Allemaal voor eigen gebruik, zegt Karel. Daar kijkt poli-

tierechter Van den Bosch van op. 'In uw telefoon stonden nummers van palinghandelaren en een rokerij. Als je dat zo ziet, dan zou je kunnen denken: mijnheer verkocht de paling door.' Welnee, zoveel is het niet. 'Als je een vis schoonmaakt, houd je bijna de helft over', legt Karel uit. Er ging wat naar de burens en de rest ging in de vriezer. 'Zodat ik elke week een palinkie kon bakken.'

Knaken Eigen consumptie? Officier van justitie Jeroen Klein Egelink gelooft er niets van. Vissen op meervallen? 'Die vang je zo vroeg in het jaar niet en zeker niet met de hand.' Vader en zoon visten volgens hem op paling, en nergens anders op. Karel is een stroper. 'Mijnheer deed het voor de harde knaken. Dat maak ik ook op uit een tip die de Voedsel- en Warenautoriteit kreeg van een beroepsvisser die meldde dat iemand met uw achternaam had gezegd dat hij wekelijks 50 tot 60 kilo paling kon leveren.' Het geld dat Karel zes weken

lang heeft verdiend met het stropen van de paling, moet worden afgepakt. Na het maken van een rekensommetje komt de officier uit op ten minste 1.256 euro. Omdat hij zo'n beetje beroepsmatig stroopt, verdient Karel naast deze vordering (wederrechtelijk verkregen voordeel) een boete van 8.000 euro. Zoon Ben verdient voor zijn betrokkenheid bij het stropen een boete van 600 euro.

Frituur Karel viste in eerste instantie op meervallen; hij zette geen fuik, aldus raadvrouw Linda Stolk-Hogeterp. Op die dag troffen agenten niets bijzonders aan, een dag later wel. 'Iemand anders kan een fuik hebben gezet.' Vader Karel heeft bekend dat hij uiteindelijk fuiken heeft gezet; voor die tijd heeft hij niets misdaan, meent de raadvrouw. Karel ontkent niet dat hij kilo's paling 'onder zich' had toen de politie op de stoep stond, maar dat was niet strafbaar, meent de raadvrouw. 'Als je het zwart-wit bekijkt, dan zou het betekenen dat iedereen die paling koopt strafbaar is.' En waarom zou Karel de paling niet voor eigen gebruik uit het water hebben gehaald? Zoveel blijft er niet van over. 'Paling wordt heel klein in de frituur.'

Visserijwet De rechter zou Karel een voorwaardelijke geldboete kunnen geven; zoon Ben verdient vrij-spraak. Dat laatste vindt de rechter ook. 'Ik kan niet vaststellen dat u wist dat uw vader bij de Haling een fuik zou plaatsen.' Maar zo onschuldig als de zoon is, zo schuldig is vader. 'Ik vind het niet aannemelijk dat u bij die duiker was om alleen op meervallen te vissen. U was er ook om een fuik te plaatsen.' Het is niet waar dat Karel de aal gewoon mocht hebben. De politierechter: 'Aal is een beschermde diersoort. Er is een vrijstelling voor het hebben van deze vis als deze is gevangen volgens de visserijwet. Dat is hier niet gebeurd.' Karel is een stroper, maar verdient volgens politierechter Van den Bos geen boete van 8.000 euro. Zulke hoge boetes leggen rechtbanken niet op voor deze vorm van stroperij. Ze geeft Karel een boete van 1.000 euro. De vordering zakt naar 840 euro. •

'MIJNHEER DEED HET VOOR DE HARDE KNAKEN'

'Jongens pas op, roep dat niet'

Feyenoord-Ajax brengt door- gaans niet het beste bij de fans naar boven. Maar de Feyenoordsupporters uit Goeree-Overflakkee hebben absoluut niet ' Hamas, Hamas, joden aan het gas' geroepen.

De vrienden uit Goeree-Overflakkee komen 's middags tezamen in café 't Fust op het Stadhuisplein in Rotterdam. Indrinken voor de beker-kraker Feyenoord-Ajax, later die dag. Als de vriendengroep op weg naar het metrostation Beurs zingend en schreeuwend over de Coolsingel zwalkt, komen ze in het vizier van de politie. Officier van justitie Casteleijns zegt in de bus van de aanhoudingseenheid dat agenten de

supportersgroep maar moeten volgen. 'Misschien komt er nog meer uit.'

Twee agenten gaan de vrienden achterna als ze in de metro naar het Wilhelminaplein stappen. Het is half zeven en druk als ze op het metrostation aankomen. Allerhande zingende en schreeuwende groepjes Feyenoordfans lopen er rond. Als de vrienden uit Goeree-Overflakkee via de roltrappen het metrostation uitgaan om met de tram naar De Kuip te gaan, gebeurt het. De agenten horen dat

de groep 'Hamas, Hamas, joden aan het gas' roept, en zien dat de vrienden allemaal hun armen in de lucht steken. Bij de tramhalte stoppen even later drie ME-busjes. Agenten springen eruit en duwen de vrienden op de grond of tegen een bus. Voor hun die avond geen Feyenoord-Ajax (0-3), maar de politiecel.

Roltrappen Vandaag zitten vier van de tien vrienden in zaal 6 van de Rotterdamse rechtbank, pal boven de metrohalte Wilhelminaplein. Want met

** Dit zijn niet hun echte namen.*

het scanderen van ' Hamas, Hamas, joden aan het gas' hebben ze volgens officier van justitie Carlijn Casteleijns – de eerdergenoemde officier in de commandowagen – een bevolkingsgroep opzettelijk beledigd. De vrienden hadden hier overigens niet hoeven zitten als ze elk een boete (strafbeschikking) van 500 euro hadden betaald. Daarmee zouden de vrienden wel schuld hebben bekend, en daar zit 'em de kneep, want ze hebben niet ' Hamas, Hamas, joden aan het gas' geroepen, zeggen ze in koor tegen politierechter Jacco Boek. 'Ik heb het wel ergens gehoord, maar ik weet zeker dat het niet onze groep was. Toen we de roltrappen opgingen, hebben we ook tegen elkaar gezegd: "Jongens pas op, roep dat niet"', zegt Berry (22).

Paniek Het was trouwens enorm schrikken voor de vrienden toen de ME-busjes voor de tramhalte stopten. 'Het ging er best agressief aan toe, er was paniek en we waren in de war', zegt Simon (22). Die beduusdheid verklaart volgens hem waarom hij na zijn arrestatie tegen de politie zei dat hij 'zich niet herinnerde' dat hij ' Hamas, Hamas, joden aan het gas' had gezongen. 'Zelfs in de cel was het nog heel lang onduidelijk waarom we waren opgepakt. Je gaat aan jezelf twijfelen. Je wordt toch niet voor niets opgepakt? Als je tot rust komt, weet je dat je dat niet hebt gedaan.' Ook Benny zei in de commotie tegen de politie dat-ie best ' Hamas, Hamas, joden aan het gas' geschreeuwd zou kunnen hebben, 'maar dat was gewoon niet zo. We hadden elkaar juist verteld dat we dat niet zouden doen.'

Rook De arrestatie op het Wilhelminaplein heeft haar sporen nagelaten. De vrienden mogen de Kuip niet meer in. De arrestatie ging ook als

een lopend vuurtje door hun dorp. 'De mensen maken er opmerkingen over. Waar rook is, is toch vuur', zegt John (20), die net als zijn drie vrienden geen strafblad heeft. En er is vuur, vindt officier van justitie Carlijn Casteleijns. 'Agenten hadden de groep vanaf de Coolsingel in het vizier en zagen en hoorden de heren in het station Wilhelminaplein ' Hamas, Hamas, joden aan het gas' roepen. Van deze groep zijn

zes personen aangehouden. Dat de groep groter was en dat de anderen niet zijn aangehouden, zegt niets over de vier heren

die hier vandaag zitten. Eén van de twee andere mannen die zijn aangehouden, verklaarde bij de politie dat het best zou kunnen dat hij ' Hamas, Hamas, joden aan het gas' heeft geroepen. "Iedereen heeft dat gezongen. Ik deed gewoon mee", zei hij. De vrienden verdienen volgens de officier elk een boete van 350 euro.

Bijzonder Hoe kan de officier nu uit het proces-verbaal opmaken dat de vier vrienden ' Hamas, Hamas, joden aan het gas' hebben geroepen? 'Er staat helemaal niet in dat John, Simon, Berry en Timo* ' Hamas, Hamas, joden aan het gas' hebben geroepen. De agenten constateerden dat een groep dat riep, en omdat er geen andere groep in het metrostation was, moesten het wel mijn cliënten zijn geweest. Dat is bijzonder, want er waren op dat moment veel meer mensen in het metrostation Wilhelminaplein. Zij waren niet de enige groep', zegt raadvrouw Widad Shreki. Het proces-verbaal deugt gewoon niet, vindt de advocate. 'De agenten omschrijven de personen niet die de beledigende teksten zouden hebben geroepen. Het gaat veel te ver om in dit proces-verbaal te willen lezen dat mijn cliënten dat dan wel gedaan moeten hebben.'

Vergissingen Politierechter Boek windt er geen doekjes om: 'Ik ga u alle vier vrijspreken.' Applaus in de volle rechtszaal. 'Nee, nee', hoeft de rechter maar te zeggen om dat applaus in de kiem te smoren. 'Er is daar in het metrostation Wilhelminaplein natuurlijk wel wat gebeurd', gaat hij verder. 'Dat verzinnen die politieagenten niet. Ik kan ook niet uitsluiten dat u daarbij betrokken bent geweest, maar dat is niet de vraag. De vraag is of ik dat bewezen vind. En in het proces-verbaal staan dingen die niet kunnen kloppen. Twee politieagenten schrijven dat zij alle acht vrienden hebben aangehouden. Dat kan niet en zo ging het ook niet. Zij hebben collega's verteld wie moesten worden aangehouden en die hebben de aanhoudingen gedaan. Daarbij kunnen vergissingen worden gemaakt. En die zijn ook gemaakt. We zien dat twee mensen zijn aangehouden, van wie later is vastgesteld dat zij niet tot de vrienden-groep van de verdachten behoorden. Maar ze behoorden volgens de politie wél allemaal tot dezelfde groep. Hoe weet ik nu dat de politie het wat u betreft wél goed gedaan heeft? En als rechters het niet weten, dan moeten ze vrijspreken. De officier van justitie kan in hoger beroep, hè, let op.' De vrienden uit Goeree-Overflakkee kijken naar de officier. Ze gaat niet in beroep. •

feiten & cijfers

STRAFRECHT

JE LEEST VAAK OVER
STRAFRECHT,
MAAR WIST JE DAT MAAR
1 OP DE 10 RECHTSZAKEN
OVER MISDAAD GAAT?

MISDAAD

CIVIELE RECHT

VERREWEG DE MEESTE ZAKEN GAAN
OVER HET CIVIELE RECHT,
WAAR HET DRAAIT OM CONFLICTEN
TUSSEN PARTICULIEREN EN/OF
ORGANISATIES.

*Hier vallen bijvoorbeeld ook echtscheidingen onder,
maar ook het consumentenrecht. Dus als je televisie het
bij aankomst niet doet, heb je recht op vervanging.*

'Schrik niet van de tekst'

Wim zou Petra hebben bedreigd met op papieren borden gekalkte moordzuchtige taal. Helemaal niet, zegt Wim. Hij heeft wel wat anders opgeschreven.

Petra zegt dat ze geen relatie hadden, Wim* zegt van wel. Volgens Wim (58) ging zij vreemd. Hij schreef er zelfs een brief over aan haar baas en sprak haar vriend erover aan. Petra zou volgens hem ook 'het daglicht niet meer zien' als hij haar in zijn handen zou krijgen, en hij zou haar 'harstikke dood' schieten als zij op zijn tuinpad zou komen. Wim appte de doodsbedreigingen niet en hij zette ze ook niet op Facebook; hij schreef ze op papierborden die hij omhooghield als Petra thuiskwam van haar werk. Daarvoor hoefde Wim niet de deur uit. De twee woonden en wonen tegenover elkaar in een Assense straat.

Vandaag zitten Wim en Petra in de Rijnzaal van het gerechtsgebouw in Arnhem bij de militaire politierechter. Wim zit voor de rechter, Petra in de zaal. 'U hebt volgens de officier van justitie met borden voor het raam gestaan. Klopt dat?', wil politierechter Rob Heijmans van de inmiddels gepensioneerde onderofficier weten. 'Dat klopt, maar met één bord.' 'Wat stond daarop?' 'Ik heb het bij mij, wilt u het zien?' Wim grabbelt in een tas. 'Schrik niet van de tekst.' 'We zijn wel wat gewend', reageert de rechter.

** Dit zijn niet hun echte namen.*

Confrontatie Wim steekt het papieren bord omhoog. In koeien van letters staat erop: VALS VET HANGBUIKZWIJN. 'Dat is toch wat anders dan wat mij wordt verweten.' 'Doe maar snel weg, want zo prettig is het niet om dat te zien', adviseert politierechter Heijmans. Daar is Wim het mee eens. 'Het is niet netjes.' Toch heeft hij met dat bord naar de overbuurvrouw staan zwaaien. 'Wat wilde u daarmee bereiken?', vraagt de rechter. 'Ik vind dat zij dat is en dat heeft te maken met wat zich heeft afgespeeld tussen ons. Ik heb haar nog een keer op straat gevraagd waar ze in hemelsnaam mee bezig was, en daar heb ik het bij gelaten. Ik had geen zin om de confrontatie verder aan te gaan, dus toen heb ik dit opgeschreven. Zo gaat het bij een conflict; dan schrijf je geen complimenten op.' 'En wat hebt u daar uiteindelijk mee bereikt?' 'Dat ik hier nu zit', antwoordt Wim.

Verzonnen Vandaag gaat het in de Rijnzaal evenwel niet over het hangbuikzwijnbord, maar over twee andere borden waarmee Wim achter zijn keukenraam zou hebben gestaan. Eén met de tekst: 'Als ik je in mijn handen krijg dan zou jij het daglicht niet meer zien', en één met: 'Als je op mijn tuinpad komt schiet ik je harstikke dood'. 'Dat is nogal een tekst voor zo'n klein bordje; dat krijg je er niet leesbaar op. Allemaal verzonnen.' Dan moet Wims buurman in commissie hebben gelogen, want die heeft, net als Petra, tegen de politie verteld dat hij een bord zag waarop stond dat Wim Petra zou doodschieten, houdt de militaire politierechter Wim voor. 'Hij kan dat helemaal niet gezien hebben, want hij stond niet buiten. Waar moet ik iemand mee doodschieten dan? Met een pollepel uit mijn bestekla?'

Emotioneel De buurman heeft het bord met dat doodschieten niet gezien? Dat heeft hij wel, zegt officier van justitie Liane Grooters. 'Uw buurman vertelt de politie dat hij voor zijn auto stond om naar zijn werk te gaan en dit bord zag. Ik heb niets van u gehoord waardoor ik ga twifelen aan zijn verklaring.'

De aangifte van Petra en de getuigenverklaring van de buurman zeggen de officier genoeg: Wim heeft Petra met de dood bedreigd. Wim is meer dan tien jaar geleden door de rechter veroordeeld voor de mishandeling van zijn (inmiddels ex) vrouw. Die veroordeling mag de officier niet meewegen in haar strafeis, maar zegt ze: 'Het geeft wel aan dat u emotioneel kunt reageren als er in de relationele sfeer iets misgaat.' Wim verdient een boete van 500 euro, waarvan 250 euro voorwaardelijk. De officier vindt een vordering van 200 euro voor materiële en immateriële schade billijk. Petra durft daar, als puntje bij paaltje komt, niets over te zeggen in de Rijnzaal.

Zwaaien Wim heeft in de dagen na het beëindigen van hun relatie inderdaad vanachter het keukenraam met een bord naar de overbuurvrouw staan zwaaien.

'Dat was al die tijd één en hetzelfde vel. U hebt dat zojuist gezien. Andere teksten heeft hij niet gebruikt', zegt zijn advocaat Meindert Doornbos. 'Mijn cliënt heeft geen bedreigende tekst over doodschieten gemaakt en ook niet omhooggehouden. De buurman zegt dat hij mijn cliënt zag met een bord waarop de tekst stond: 'Ik schiet je dood.' Dus niet: 'Ik schiet je hartstikke dood', zoals in de aangifte staat, en zonder andere tekst.' De getuigenverklaring van de buurman mag misschien een wettelijk bewijsmiddel zijn, overtuigend is het volgens de raadsman allerminst. De militaire politierechter zou Wim daarom moeten vrijspreken.

Vrees Dat doet politierechter Rob Heijmans niet. Voor bedreiging met de tekst 'als ik je mijn handen krijg dan zou jij het daglicht niet meer zien', ziet de militaire politierechter geen bewijs, maar voor de tekst 'als je op mijn tuinpad komt schiet ik je hartstikke dood' is dat bewijs er wel. 'De buurman heeft dit gezien. Ik zie niet in waarom hij daarover zou liegen.' 'Nou, ik zie dat wel', roept Wim kwaad. Rechter Heijmans: 'U moet nu luisteren. Dan had u daar maar eerder mee moeten komen.' Dat de overbuurvrouw

bang was van de tekst begrijpt de militaire politierechter heel goed, 'hoewel ik niet de indruk heb dat u van plan was om haar om het leven te brengen. Maar het was kennelijk wel uw bedoeling om haar vrees aan te

'WAAR MOET IK IEMAND MEE DOODSCHIETEN DAN?'

jagen.' Hij geeft Wim een boete van 500 euro, waarvan de helft voorwaardelijk. Petra wilde van Wim een schadevergoeding van 597,44 euro, maar daarvan laat de rechter weinig over. Petra krijgt 84 euro en 50 cent voor de reiskosten. 'Dat is niet omdat ik mij niet kan voorstellen dat u last hebt gehad van wat zich heeft afgespeeld', zegt de rechter, 'maar omdat de psychische schade niet is onderbouwd. U kunt de schade nog wel bij de civiele rechter vorderen.' •

'Hier past alleen

Iedereen in de rechtszaal kijkt met afgrijzen naar beelden van Badr die een oudere man aftuigt. Badr zegt veel spijt te hebben. De officier is onder de indruk, de rechter veel minder.

De 82-jarige mijnheer S. snort op zaterdag in alle vroegte met zijn scootmobiel langs de Jumbo in de Dorpsstraat in Bergschenhoek. Tot zijn ontzetting ligt daar de levenloze, en naar later blijkt laveloze, Badr (31)* naast zijn omgevallen scooter. Het is doodstil bij de Jumbo. Mijnheer S. wil zich ontfermen over de hem onbekende man, die plots tot leven komt en hem van zijn scootmobiel trekt en begint te schoppen.

Het misselijkmakende schouwspel vult een groot videoscherm in de Oude Maaszaal van het Dordtse gerechts-

gebouw. Een bewakingscamera van de Jumbo heeft het tafereel namelijk vastgelegd. Badr is er stil van. Hij ziet voor het eerst hoe hij al zwalkend en blèrend de mijnheer slaat en schopt. Op diens hoofd, middenrif – overal. De man ligt weerloos op de grond, richt zich op, waarna Badr hem met zijn scootersleutels slaat en op zijn hoofd gaat staan. 'Ik herken mijzelf niet. Ik schaam mij heel erg', prevelt Badr.

Gedronken 'Het is wel genoeg zo', besluit politierechter Geerars na een paar minuten de wanstaltige vertoning. 'Ja, het is wel genoeg', beaamt Badr. 'Dat bent u, hè? Ik moet zeggen dat ik schrik van die beelden. U weet niet meer wat er gebeurd is, begrijp ik? Had u gedronken?', vraagt de rechter. 'Ja, dat ben ik. Ik had heel veel gedronken. Ik weet niets meer', antwoordt Badr. Mijnheer S. wist nog wél wat er was gebeurd toen hij later in het ziekenhuis met de politie sprak. 'Die man schopte en sloeg mij. Het ging allemaal zo snel. Op een gegeven moment

** Dit is niet zijn echte naam.*

gevangenisstraf bij'

stopte hij met schoppen en slaan; waarom weet ik niet. Ze hebben foto's en een scan gemaakt. Ik heb kneuzingen, bloeduitstortingen en wondjes, maar geen inwendige bloedingen.'

Brief 'Ik schaam mij dood', zegt Badr wederom tegen de politierechter. 'Ik heb er geen woorden voor. Ik heb die mijnheer een brief geschreven waarin ik zeg dat het mij spijt. Ik heb de reclasering verteld dat ik bij hem zal langgaan als hij dat wil. Mijn zus heeft contact opgenomen met de familie.' De familie heeft de brief niet aan vader gegeven, zegt zijn dochter, die vandaag ook in de Oude Maaszaal zit. 'Dat zou alleen maar voor onrust zorgen.' Ze heeft de officier van justitie trouwens net een envelop gegeven met daarin het verzoek om een schadevergoeding van 850 euro.

Baan Badr zat direct na de schoppartij bij de Jumbo achttien dagen vast. Er staat van alles op zijn strafblad, van inbraak tot geweldpleging. 'Hoe gaat het nu met u?', wil politierechter Geerars weten. 'Een stuk beter', antwoordt Badr. 'Toen ik vrijkwam, was ik mijn baan kwijt. Ik heb nu een nieuwe baan en een vaste relatie. Mijn schoonfamilie vindt het niet fijn dat ik hier zit, maar steunt mij wel. Aan alcohol doe ik niet meer. Ik heb ook geen contact meer met mijn oude vrienden.' Die stappen geven aan dat Badr het vermogen heeft om van zijn gedrag te leren, schrijft de reclasering. Zij zouden willen dat Badr een meldplicht krijgt en zich laat behandelen. 'Daar werk ik natuurlijk aan mee.'

Herhaling Officier van justitie Van Loon is onpasselijk van de videobeelden, maar hij is ook onder de indruk van Badrs berouw. Natuurlijk, Badr heeft

geprobeerd om de mijnheer zwaar lichamelijk letsel toe te brengen en 'de kans dat dit was gebeurd, was heel reëel', maar de geweldsexplosie is ook Badr 'niet in de koude kleren gaan zitten.' De officier: 'De reclasering heeft gezegd dat de verdachte heel veel spijt heeft en gebukt gaat onder wat hij heeft gedaan. Zij schrijven dat hij inzicht heeft gekregen in zijn eigen gedrag. De kans op herhaling is daarom gemiddeld en ze adviseren een deels voorwaardelijke straf en behandeling om zijn agressie te beteugelen.'

Uitzondering Eigenlijk zou Badr een onvoorwaardelijke gevangenisstraf moeten krijgen, zegt officier van justitie Van Loon. 'Over het algemeen aarzel ik niet om dat te eisen, maar gezien de houding van mijnheer en wat de reclasering daarover schrijft, denk ik dat zo'n straf in dit geval contraproductief zou zijn. Wat mij betreft gaat mijnheer bij hoge uitzondering niet terug naar de gevangenis. Ik eis een gevangenisstraf van 90 dagen, met aftrek van de achttien dagen die hij in voorarrest heeft gezeten, waarvan 72 dagen voorwaardelijk. Daaraan koppel ik een meldplicht en een behandelverplichting. En ik vorder een werkstraf van 180 uur. De schadevergoeding van 850 euro vind ik eerlijk gezegd aan de lage kant en volledig terecht.'

Pijlers Het lijkt erop dat de officier van justitie het gras voor de voeten van raadvrouw Verhoek heeft weggemaaid, want over de eis van 72 dagen voorwaardelijke celstraf heeft ze 'niet zo veel te zeggen.' Over de vordering van 850 euro

trouwens ook niet. 'Dat bedrag wordt gewoon betaald', zegt Badr, die volgens raadvrouw Verhoek gelukkig verzekerd is van 'werk, wijf en woning.' 'Deze drie pijlers bieden voldoende houvast om te voorkomen dat dit nog een keer gebeurt'. Omdat Badr vijf dagen in de week werkt en in behandeling gaat, zou de Rotterdamse politierechter de werkstraf wel wat moeten matigen, vindt advocate Verhoek.

Straf Dat verzoek is niet tegen dovemansoren gezegd. Politierechter Geerars brengt de werkstraf terug tot nul uur. Maar dat is niet alles. Het siert Badr dat hij spijt heeft betuigd en op het rechte pad wil komen, maar hij heeft in Bergschenhoek wél een kwetsbare oudere man het ziekenhuis ingeslagen, memoreert politierechter Geerars. 'Er staat zes maanden voor het opzettelijk toebrengen van zwaar lichamelijk letsel. Nu is het daar gelukkig niet toe gekomen, maar de poging is er wel. Dan trek ik van die zes maanden twee maanden af; houd ik vier

maanden over. En dan hoor ik de officier van justitie vragen om u bij hoge uitzondering in combinatie met een voorwaardelijke gevangenisstraf een werkstraf op te leggen. Ik begrijp zijn intentie, maar als je iemand zó mishandelt, dan vind ik dat geen passende straf. Hier past alleen gevangenisstraf bij. Ik kan het niet anders maken. Ik geef u een gevangenisstraf van vier maanden, waarvan één maand voorwaardelijk, met een meldplicht bij de reclasering en een behandelverplichting.' De schadevergoeding wijst de politierechter helemaal toe. •

**'IK HEB ER GEEN
WOORDEN VOOR'**

